

Izvorni znanstveni rad
UDK 929.52 (497.5 Lastovo)(091)
Primljeno: 23.11.2005.

LASTOVCI U LASTOVSKOM STATUTU

NENAD VEKARIĆ

SAŽETAK: U *Lastovskom statutu* ubilježena su, uglavnom uz pomoć patronima, imena većeg broja Lastovaca. Cilj ovog rada bio je da se putem prethodno izvršene genealoške analize utvrdi rodovska pripadnost tih osoba. Time se te osobe izvlače iz anonimnosti i uspostavlja veza s njihovim i danas živim potomcima i, što je još važnije, identificira lastovski povlašteni krug, čime se omogućava nova dimenzija u interpretaciji lastovske prošlosti i posebnih događaja koji su se na otoku zbivali. Analiza je pokazala kontinuitet vlasti od predubrovačkog razdoblja do pada Dubrovačke Republike i čvrstinu starosjedilačke oligarhije na čelu s rodovima Desislavića (potomaka župana Desislava) i Siračića.

Uvodne napomene

U *Lastovskom statutu* ubilježena su imena većeg broja Lastovaca. Neki se spominju prilikom izbora u Vijeće ili kao suci pri donošenju odluka, drugi kao lastovski poklisari pred dubrovačkim vlastima. Za neke saznajemo jer su bili sudionici nekog spora ili svjedoci. Ukupno je registrirano 168 različitih osoba, od kojih se neke spominju i više puta.

Najveći broj osoba označen je pomoću patronima, pogotovo u zapisima koji se odnose na razdoblje prije 17. stoljeća. Treba imati na umu da je do pada Dubrovačke Republike prezime tek treća identifikacijska oznaka pa je administracija najčešće izostavljala, jer su prve dvije identifikacijske oznake

Nenad Vekarić, znanstveni je savjetnik Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku. Adresa: Zavod za povijesne znanosti HAZU, Lapadska obala 6, 20000 Dubrovnik. E-mail: nenad.vekaric@du.t-com.hr

(osobno i očevo ime) dovoljne za identifikaciju osobe.¹ No, iako je u trenutku kad je upisana u knjigu *Lastovskog statuta* tako označena osoba bila poznata svima kojih se to ticalo, bez rodovske identifikacije, protokom vremena, ona ulazi u anonimnost.

Rodovskom identifikacijom patronimski označenih osoba, one se izvlače iz anonimnosti, uspostavlja se veza s njihovim i danas živim potomcima i, što je još važnije, stvara se mogućnost predodžbe o strukturi lastovskog društva. Identifikacijom patronimski označenih osoba identificira se i lastovski povlašteni krug, krug rodova iz kojih su se imenovali najznačajniji otočki funkcionari - vijećnici, suci i poklisari. Time i interpretacija lastovske prošlosti i posebnih događaja koji su se na otoku zbivali može dobiti novu dimenziju.

Predlošci za ovaj rad su prijepis *Lastovskog statuta*, koji je načinio Frano Radić, te prijevod *Statuta*, koji je učinio Antun Cvitanić,² a identifikacija je izvršena na temelju prethodno načinjene genealoške analize lastovskih rodova.³

Radi boljeg snalaženja, osobe koje se spominju u *Lastovskom statutu* označio sam rednim brojem. U slučaju da se ista osoba ponovno javlja, označena je rednim brojem pod kojim je prvi put upisana.

¹ Nenad Vekarić, »Prijedlog za klasifikaciju peljeških prezimena.« *Anali Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 30 (1992): 55-56.

² Koristio sam prijepis *Lastovskog statuta* koji je načinio Frano Radić, »Knjiga o uredbama i običajima skupštine i občine otoka Lastova.«, u: *Monumenta historico-juridica Slavorum Meridionalium*, VIII. Zagreb: JAZU, 1901: 355-498, te prijevod Antuna Cvitanića, objavljen u knjizi *Lastovski statut*. Split: Književni krug, 1994, u kojoj je istodobno donesen i preisak spomenutog Radićeva prijepisa.

³ Genealoška analiza izvršena je na temelju oporuka (*Testamenti di Lagosta*, dalje: *Test. La.*, ser. 91.3, Državni arhiv u Dubrovniku, dalje DAD) i matičnih knjiga (koje su sačuvane od 1651. godine nadalje i čuvaju se u Arhivu Župnog ureda na Lastovu). Prvi od 14 svezaka lastovskih testamenata, uz tri testamenta 1371/2. godine, obuhvaća razdoblje od 1395. do 1428. godine. Drugi svezak započinje 1508. godine i u sljedećim svescima nema diskontinuiteta sve do 1816. godine. Nažalost, knjige od 1429. do 1507. godine nisu sačuvane i zbog toga neke kasnije rodove nisam uspio egzaktno povezati s najstarijima. Uz oporuke i matične knjige, koristio sam i druga dostupna vrela, od kojih je najvažnija građa koju su objavili Gregor Čremošnik, »Notarske listine sa Lastova.« *Spomenik SKA*, Beograd, 91 (1939): 1-61 i Josip Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.« *Arhivski vjesnik* 17-18 (1974-1975): 67-78; »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, II. dio.« *Arhivski vjesnik* 19-20 (1976-1977): 240-247. Od koristi su bile i skraćene genealogije, koje su bile priložene *Lastovskom statutu*, a sačuvane su u dva prijepisa - prvom, koji je 1801. godine načinio don Antun Nikolin Dundović (1752-1825) (*Genealogije Lastovaca*, prijepis don Antuna Dundovića, Arhiv Župnog ureda na Lastovu, dalje: *Dundović*) i drugom, koji je 1894. načinio don Niko Antunov Kurelja (1850-1909) (*Genealogije Lastovaca*, prijepis Don Nika Kurelje, Lastovca, župnika Slanog, iz rukopisnog statuta lastovskog, prijepis obavljen septembra 1894, IV/31, Bogišićeva biblioteka HAZU u Cavtatu).

Kurzivom je osoba označena u izvornoj grafiji, na način kako ju je pročitao Frano Radić u prijepisu *Lastovskog statuta*. U slučaju da se ne slažem s njegovim čitanjem, to navodim u bilješkama.

U okrugloj zagradi je fonetska interpretacija imena i prezimena. Napominjem da je u svom prijevodu Antun Cvitanić uglavnom točno navodio imena i prezimena, a manje greške u interpretaciji bile su neizbježne jer prevodilac nije mogao imati potpuni uvid u fond lastovskih imena i prezimena. U bilješkama komentiram samo greške koje mi se čine važnijima, dok nebitne greške ne komentiram.

U kosim zagradama navodim ono što izvornik ne sadrži: potpunu identifikaciju osobe. U nekim slučajevima to je dopuna imena koje nije bilo protumačeno zbog uništenog izvornika, u drugim slučajevima to je nadopuna očeva imena koje u izvorniku nije naznačeno i konačno, to je rodovska identifikacija osobe, koja je označena velikim i masnim slovima. Rodovska identifikacija sadrži sve prezimenske likove koje je rod nosio, od prvih saznanja do same osobe o kojoj je riječ. Sama osoba, u trenutku kad se spominje, u pravilu nosi posljednje navedeno prezime. U bilješkama su podastri i dodatni detalji o osobama koje se spominju u *Lastovskom statutu*, procjena godine njihova rođenja, podaci o smrti, te dokumenti iz drugih vrela u kojima se dotična osoba spominje.

Lastovski vijećnici

Ne zna se kada je uspostavljeno lastovsko Vijeće. Ono je nastalo kao rezultat raslojavanja, stvaranja sloja moćnijih ljudi koji su na Zboru vodili glavnu riječ.⁴ U samom početku Vijeće je zacijelo bilo izraz slobodne volje Lastovaca koji su između sebe izabrali grupu uglednijih ljudi za obnašanje potrebnih komunalnih funkcija. S vremenom, grupa moćnijih nastojala je sačuvati svoj privilegirani položaj, učiniti ga trajnim. Oligarhijska tendencija, prema Cvitaniću, pobijedila je 1367. godine, kada je odredbom *Statuta* utvrđen način imenovanja u Vijeće i doživotno trajanje te službe.⁵

Te 1367. godine, u nazočnosti lastovskog kneza, sudaca i čitave lastovske Zajednice, ni uz čije protivljenje, određeno je 20 vijećnika. Njihov status je

⁴ Antun Cvitanić, »Lastovsko statutarno pravo.«, u: *Lastovski statut*, prev. Antun Cvitanić. Split: Književni krug, 1994: 141.

⁵ A. Cvitanić, »Lastovsko statutarno pravo.«: 141-142.

doživotan. Kad netko od njih umre, Vijeće će većinom glasova izabrati novog vijećnika, koji pored toga što mora biti dobar i podoban, mudar i koristan, mora biti i “rođeni Lastovac”, “nipošto stranac”, kojemu su i otac i djed s očeve strane bili vijećnici. Kao vijećnici određeni su:⁶

1. *Marino Radouanich* (Marin Radovanić /STANIĆ⁷)
2. *Dobroslau Vsinich* (Dobroslav Usinić /DESISLAVIĆ⁸)
3. *Marin Dobroieulich* (Marin Dobrojević /DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ⁹)
4. *Marin Consul* (Marin /KUNZULIĆ/ KONZUL¹⁰)
5. *Cosma Bratoslauich* (Kuzma Bratoslavić /DESISLAVIĆ¹¹)
6. *Bocxa Prodanich* (Bokša Prodančić /STANIĆ¹²)

⁶ *Lastovski statut*, glava XLIX.

⁷ Marin Radovanić (oko 1340-oko 1410), iz roda Stanić, sin Radovana Stanića (br. 22), sudac je 1401. godine u ostavinskoj raspravi povodom smrti Radoslave, žene Ivana Zlitičkovića (*Test. La. sv. 1, f. 16*). Iste godine izvršilac je oporuke Miluše, žene Nikole Razunovića (*Test. La. sv. 1, f. 14*), te oporuke Hranije, žene Rekoja Bratoslavića (*Test. La. sv. 1, f. 15*). Sudac je i 1410. godine (*Test. La. sv. 1, f. 25*). Ostavio je oporuku 21. rujna 1410. godine (*Test. La. sv. 1, f. 26*).

⁸ Dobroslav Usinić (oko 1335-1409) pripadnik je roda Desislavića. Praunuk je župana Desislava, a sin Usinje Bogdanića (vidi br. 21). Ostavio je oporuku 11. ožujka 1409. godine. Uz ženu Radunu, nasljednik je unuk Dobrić, sin Miloša i Dobroslavove kćeri Jakovice (*Test. La. sv. 1, f. 24-25*), rodočelnik roda Dobrićević.

⁹ Marin Dobrojević (*oko 1315), pripada rodu Dobrojevića, ogranku Draganović. Praunuk je rodočelnika Dobroja, a unuk Draganov. Prvi pronađeni zapis o tom rodu datira iz 1301. godine, kada je Radohna Bošković darovao Dobroju Draganovom zemlju s kućicom i vrtom (Josip Lučić, »Iz srednjovjekovne prošlosti otoka Lastova.« *Radovi Instituta za Hrvatsku povijest* 6 (1974): 37, bilješka 144). Rod se razvio kroz ogranke Draganović i Kranković, a ogranak Draganović ugasio se krajem druge četvrti 17. stoljeća.

¹⁰ Marin Kunzulčić (*oko 1310) spominje se 1349. godine (Prva, žena Marina Kunzulčića, G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 38, br. 65). Kasnije se ovaj rod razvio pod prezimenom Ostojić, prema Marinovom sinu Ostoji. Izumro je krajem treće četvrti 19. stoljeća.

¹¹ Kuzma Bratoslavić (*oko 1325), iz roda Desislavić, praunuk je župana Desislava, a sin Bratoslava Bogdanića. Svjedok je 1349. godine u sporu između Prvice Kunculić i njezina djevera (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 38, br. 65). Spominje se kao svjedok i 1350. (39, br. 67), te kao sudac 1356. godine (43, br. 75; 45, br. 78). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Kuzmu Bratoslavića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (Tadija Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije*, XII. Zagreb: JAZU, 1914: 201-202). Bratoslavov ogranak Desislavića vjerojatno se ugasio prije kraja prve četvrti 15. stoljeća.

¹² Bokša Prodančić (*oko 1320), pripada rodu Stanića, sin je Prodana Staninog (br. 138). U sukobu je s lastovskim svećenikom Andrijom Škrinjčićem. Spominje ga dubrovački nadbiskup Ilija 8. srpnja 1353. godine u svojoj osudi svećenika Andrije, jer je oštetio Lastovo i mnoge Lastovce (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 188-190). Nakon što je skupina Lastovaca

7. *Mihoje Giugevich*¹³ (Mihoje Đurđević¹⁴)
8. *Piero de Berin* (Petar Berin¹⁵)
9. *Radin Crancovich* (Radin /Vratenov/ /**DOBROJEVIĆ/KRANKOVIĆ**¹⁶)
10. *Stiepcho Recoieulich* (Stjepko Rehojević /**REHOJEVIĆ**¹⁷)

uhitila i okovanog utamničila svećenika Andriju, papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Bokšu i Druška Prodanića (XII: 201-202). Godine 1356. Bokša Prodanić prodao je vinograd u Prgovu zlataru Živku. Taj vinograd graniči s posjedom (vinogradom) (brata) Druška Prodanića (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 43, br. 76).

¹³ Treba čitati: *Giurgeuich*.

¹⁴ Mihoje Đurđević spominje se kao svjedok ili izvršilac u više oporuka: 1395/1409. (*Test. La. sv. 1, f. 4; 11; 22; 23; 25*). Ostavio je oporuku 4. svibnja 1412. godine. Nasljednici su žena i pet kćeri (*Test. La. sv. 1, f. 29*). Mihojeva žena Dobra umrla je 1425. godine (*Test. La. sv. 1, f. 37*).

¹⁵ O ovom vijećniku nisam pronašao nijedan drugi podatak.

¹⁶ Radin (Raden) Vratenov Kranković (*oko 1315) iz roda Dobrojevića, svjedok je pri sklapanju jednog ugovora o prodaji zemlje na Lastovu 1342. (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 32, br. 46) i 1354. godine (41, br. 70; J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, II. dio.«: 245), te 1356. prilikom donošenja presude lastovskog kneza u sporu oko nasljedstva između Gojana Vidoševića i njegove nećakinje Hranije (45, br. 78). Sudac je 1347. i 1355. godine (37, br. 61; 42, br. 73). Ogranak Kranković vjerojatno se ugasio prije kraja 14. stoljeća.

¹⁷ Stjepko Rehojević (oko 1325-1420) sin je Rehoja Draživojevog, rodočelnika roda Rehojević (kasnije poznatog pod modificiranim prezimenom Rešić, a od kojeg potječu i ogranci s prezimenima Radostić, Talintić, Bogetić, Mikušinić, Cvjetković, Papić i Domić). Rehoje Draživojev (*oko 1280) tužio je 17. prosinca 1285. godine Milgosta Desijinog, zahtijevajući da mu plati za kravu koju su mu neki Korčulani ukrali na Lastovu, a Milgost je bio s njima u društvu. Rehoje se pozivao na lastovski običaj da "ako se neki Lastovac nađe u lađi sa strancima i oni krađu blago (*bestie*) na Lastovu, tad je Lastovac dužan tako glasno vikati da ga se čuje na području Lastova. Ako ne bude vikao, dužan je iskrcati se sa lađe. Ako tako ne postupi, mora platiti vrijednost ukradene životinje." Milgost se branio drugim običajem, "da se smije ukrasti životinja kad se ide u svatove... Budući da je bio pozvan u goste i išao je u svatove, nije dužan platiti kravu." (J. Lučić, »Iz srednjovjekovne prošlosti otoka Lastova.«: 39). Rehoje se 1311. godine spori s Dobrohom oko neke zemlje na Lastovu (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 72). Svjedok je 1325. godine ugovora o prodaji komada zemlje u Lastovu između Dragoša Budislavića i Beroja Radoslavića s jedne, te Dragana Dobrojevića s druge strane (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 17, br. 7). Dobrena, kći Draživojeva, darovala je 1334. godine, ugovorom načinjenim u kući svoga brata Rehoja Draživojevića, vinograd pod Oštrim brdom svom nećaku Stjepku (Stepku), sinu Rehojevom, prilikom "brijanja brade" (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 30, br. 41). Stjepan Rehojević svjedok je nagodbe između sestara Prve i Vide, kćeri Drage Kralj, sklopljene 8. travnja 1347. godine u Lastovu (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 34, br. 50). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Stjepka Rehojevića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Vjerojatno u vrlo dubokoj starosti, Stjepko je ostavio oporuku 15. siječnja 1420. godine. (*Test. La. sv. 1, f. 35*).

11. *Dragoslav Stoichouich* (Dragoslav Stojković /**UVETIĆ**¹⁸)
12. *Primil Bogdanich* (Primil Bogdanić /**DESISLAVIĆ**¹⁹)
13. *Stancho Bratosceulich* (Stanko Bratošević /**REHOJEVIĆ**²⁰)
14. *Vita Puoslaulich*²¹ (Vido Prvoslavić /**DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ**²²)
15. *Cranislau Senchouich* (Kranislav Senković /**SIRAČIĆ**²³)

¹⁸ Dragoslav Stojković (*oko 1320) pripada rodu Uvetića, koji se kasnije razvio kroz prezime-na Pavlović i Voić. Sin je Stojka Dragoslavića, koji se kao međaš spominje 1356. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 43, br. 75; 44, br. 77). Dragoslav Uvetić, kao izvršilac oporuke Druža Miloševića, prodao je 16. prosinca 1349. godine njegova dobra Dekoju Stančiću iz Korčule, nastanjenom na Lastovu (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 39, br. 66. Čremošnik netočno interpretira ovo prezime: Vujetić). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Dragoslava Uvetića i (njegova oca) Dragoslava Stojkovića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Dragoslav se spominje u većem broju oporuka od 1395. do 1420. godine kao izvršilac, svjedok ili međaš (*Test. La.* sv. 1, f. 2°; 4; 5; 5-5°; 7°; 8°; 9, 11; 23; 24; 24°-25°; 26; 26; 28-28°; 29°; 31; 32°; 35; 35°). Sudac je 1401. (*Test. La.* sv. 1, f. 17°), a nasljednik svećenika Marina Radostića 1410. godine (*Test. La.* sv. 1, f. 25°).

¹⁹ Primil Bogdanić (*oko 1310) pripada rodu Desislavića. Unuk je župana Desislava. Rodočelnik je ogranka koji se kasnije zove Primilić, a od kojeg su se kasnije razvili ogranci s prezimenima Vlahojević, Čikut, Marićević. Osim što se u nekoliko navrata spominje u *Lastovskom statutu*, Primil Bogdanić izvršilac je oporuke Paskulina Radunića 1355. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 42, br. 73), te sudac 1360., kada su Radost Lepeuha i zlatar Đivoje razmijenili svoje posjede na Lastovu i Korčuli (47, br. 83). O njegovom sinu Vlahoju Primiliću vidi br. 119.

²⁰ Stanko Bratošević (oko 1335-oko 1397) iz roda Rehojević, unuk Rehoja Draživojevića po kojem je nastalo prezime. Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Stanka Bratoševića i njegova oca Bratoša Rehojevića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Stanko se spominje 1350/6. (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 39, br. 67; 42, br. 74; 44, br. 77), te kao sudac 1354., 1356., 1360. godine (40, br. 70; 43, br. 75; 47, br. 83). Ostavio je oporuku 20. veljače 1397. godine (*Test. La.* sv. 1, f. 6°-7°). Stankov ogranak ugasio se u prvoj polovici 15. stoljeća.

²¹ Treba čitati: *Paruoslaulich*.

²² Vido Prvoslavić (*oko 1315), pripada rodu Dobrojevića, ogranku Draganović. Unuk je Draganov, a praukun rodočelnika Dobroja.

²³ Kranislav Senković (*oko 1340) pripada rodu Siračića. Unuk je Grdomila Siračića, koji je u kaznenom postupku koji se vodio 1285. godine protiv Bogdana, sina negdašnjeg župana Desislava, optuženog da je uhvatio za gušu i silovao Lastovku Dobru, svjedočio u Bogdanovu korist (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 5, 9). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Kranislavova oca Semka Grdomilića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Kranislav Semković spominje se u nekoliko oporuka u razdoblju od 1399. do 1401. godine (*Test. La.* sv. 1, f. 9°; 11°; 12°; 13; 16). Šukundjed je Antice i Marinice, po kojima su nastala nova lastovska prezimena.

16. *Slietcho*²⁴ *Marinich* (Zljetko Marinić /**ZLITKOVIĆ**)²⁵)
17. *Lucha Mircich* (Luka Mirčić /**MIRKOVIĆ**)²⁶)
18. *Bercho Giscglic* (Berko /Radinić/ **GIŠLJIĆ**)²⁷)
19. *Bogdan Marinich* (Bogdan Marinić /**GALČIĆ**)²⁸) i
20. *Druscho Prodanich* (Druško Prodanic /**STANIĆ**)²⁹).

Ovom je odredbom zapravo dokinut status svim dotadašnjim vijećnicima i krenulo se nanovo, izborom novih, a u stvarnosti najvećim dijelom, vjerojatno,

²⁴ Ime Zlitko (Zljetko) u grafijama *Scleticho*, *Scleticus*, *Slitcho*, *Slietcho*, *Zlietcho*, odnosno prezime Zlitković (Zljetković) u grafijama *Slitchouich*, *Sletchouich* podsjeća na ime Cvitko (Cvjetko), odnosno prezime Cvitković (Cvjetković). No, budući da se ovaj oblik isključivo rabi za pripadnike ovog roda, a istodobno na Lastovu cirkuliraju imena Cvitan (Cvjetan) u uobičajenim ili specifičnim grafijama (*Zetan*), smatram da ime Zlitko (Zljetko) ne treba poistovjećivati s imenom Cvitko (Cvjetko). Sličnost imena nagnala je i prevodioca *Lastovskog statuta* Antuna Cvitanića da Zljetka pročita kao Cvjetka (*Lastovski statut*, glava XLIX).

²⁵ Zljetko (Zlitko) Marinić (*oko 1320), rodočelnik je roda Zlitković. Zljetko (*Scleticho*, *Scleticus*) Marinić u svoje ime, kao i u ime svoje žene Dragoslave, kćeri Miliše Prežimirića, te ostalih Milišinih sinova, sporio se 1349. godine s Prvom, ženom Marina Kunzulića oko nasljedstva Prvina prvog muža Nikole, sina Miliše Prežimirića (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 38, br. 65). Rod Zlitkovića izumro je u prvoj polovici 16. stoljeća.

²⁶ Luka Mirčić (*oko 1330), sin je Mirka, rodočelnika roda Mirković. Od Mirka potječu ogranci Lučić, Stoborović, Arkašević i Dražinić. Luka je rodočelnik Lučića.

²⁷ Berko Radinić Gišljic (*oko 1320) pripada rodu koji se spominje od 1311. godine, kada se kao posjednik zemlje u Prgovu javlja njegov otac (Raden) *Gissula* (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 15, br. 1). Rod Gišljica kasnije se razvio pod prezimenima Bucatović, Bižajić i Čalić, koji svi vjerojatno potječu od Berkova brata Jakova. Berkova udovica Slava ostavila je oporuku 2. listopada 1410. godine. Nasljednik je zet Stjepko Rehojević (*Test. La. sv. 1, f. 27*).

²⁸ Bogdan Marinić (*oko 1315) pripada rodu Galčića. Njegov otac Marin Bogdanic spominje se kao svjedok 1317. (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 16, br. 3. Iste godine spominje se i kao medaš (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 73), a djed Bogdan G. 1326. godine (18, br. 11). Brata, žena Ivana Marinića (zacijelo Bogdanova brata) ostavila je oporuku 28. travnja 1401. godine. Spominje zemlje koje joj je ostavio Bogdan Marinić (*Test. La. sv. 1, f. 13*). Godine 1416. umrla je Bratica, kći Bogdana Marinića, žena Juna (*Čun*) Mikulića (*Test. La. sv. 1, f. 32*). Jun Mikulić najstariji je poznati član roda Vasiljević (Šagor), možda i nasljednik Bogdana Marinića. Bogdanov ogranak izumro je prije kraja prve četvrti 15. stoljeća, a rod G. kasnije se razvio kroz ogranake Budislavić, Aletić i Sangalet.

²⁹ Druško Prodanic (*oko 1325), iz roda Stanić, sin je Prodana Staninog (br. 138). Vjerojatno je brat Bokše (vidi br. 6). Spominje se 1356. godine kao posjednik zemlje (vinograda) koji graniči s vinogradom (brata) Bokše Prodanica (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 43, br. 76). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Druška Prodanica, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Druško je posvjedočio oporuku Brate, kćeri Sirakove 1408. godine (*Test. La. sv. 1, f. 24*).

starih vijećnika. To potvrđuje podatak da je od trojice sudaca koji su sudjelovali pri donošenju te odluke, samo jedan,

3. *Marin Dobroieulich* (Marin Dobrojević /**DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ**/),

ušao u popis vijećnika.³⁰ Druga dvojica

21. *Vsigna Bogdanich* (Usinja Bogdanić /**DESISLAVIĆ**/³¹)

22. *Radovan Stancich* (Radovan Stančić /**STANIĆ**/³²)

nisu. Drugim riječima: dvojici je status vijećnika dokinut. No, prva dvojica na popisu novih vijećnika, Marin Radovanić i Dobrosav Usinić, sinovi su spomenutih sudaca Radovana Stanića i Usinje Bogdanića, te su se njihovi (stari) očevi, po svoj prilici, odrekli statusa vijećnika u njihovu korist. Ipak, ostaje nerazjašnjeno kako se Radovan Stanić 1375. godine ponovno javlja kao sudac, jer su se suci imenovali iz reda vijećnika.³³

Lastovski statut sadrži tek povremene odredbe o imenovanju novih vijećnika. Moglo bi biti da su se u *Statut* pretežno upisivala samo presedanska imenovanja. Iako *Statut* u svojoj temeljnoj odredbi iz 1367. godine to ne naznačuje, umrlog vijećnika u prvom je redu nasljeđivao njegov sin. To se vidi iz glave CLXXI *Statuta* iz 1634. godine kada je

23. *Joannes Jacobi Juichieulich* (Ivan Jakovljević /**JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ/IVIĆEVIĆ**/³⁴)

³⁰ *Lastovski statut*, glava XLIX.

³¹ Usinja (Usenja) Bogdanić (*oko 1300) pripada rodu Desislavića. Unuk je župana Desislava. Spominje se u nekoliko dokumenata u razdoblju od 1344. do 1357. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 35, br. 55; 40, br. 68; 43, br. 76; 46, br. 79). Sudac je 1354., 1356. i 1358. godine (40, br. 70; 43, br. 75; 46, br. 81). Godine 1372. izvršilac je oporuke Radovana Cubrijanovića (*Test. La.* sv. 1, f. 1). O njegovom sinu i nasljedniku Dobroslavu Usiniću vidi br. 2.

³² Radovan Stanić (*oko 1305), iz roda Stanić (koji se vjerojatno kasnije razvio kroz prezime na Šipotić i Ivelja), sudac, spominje se 1349. godine (Tadija Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije*, XI. Zagreb: JAZU, 1913: 419; G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 38, br. 65). Spominje se i kao međaš 1350. (39, br. 67), i 1356. (44, br. 77) i 1360. (47, br. 83), te kao svjedok 1357. (46, br. 80) i 1358. godine (46, br. 81). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Radovana Stanića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202).

³³ *Lastovski statut*, glava L.

³⁴ Ivan Jakovljević Ivićević (oko 1580-1645), unuk je Ivića (Đivata) Radenovog Đivatovića (oko 1500-oko 1583) rodočelnika Ivićevića. Ivićevići su ogranak roda Jurinić, čiji je rodočelnik Jurin

primljen u lastovsko Vijeće “prema propisima i običaju spomenutog otoka tako da sam Ivan uživa tu čast i povlasticu za svoga života a nakon njegove smrti neka prijede na njegovog prvorodenog sina i nasljednike prema običaju spomenutog otoka,” na isti način kako se postupilo i 1492. godine kada je izabran

24. *Marino Florij* (Marin Cvjetkov /GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ³⁵)

i 1618.³⁶ kada je izabran

25. *Marino Luce Vcheglien* (Marin Lukin /LUČIĆ-TOLJENOVIC/
VUKELJIN³⁷).

Godine 1380. izabrani su novi vijećnici³⁸

26. *Bogdan Doslauih*³⁹ (Bogdan Desislavić /DEISLAVIĆ⁴⁰) i

27. *Desoslauo Marinich* (Desislav Marinić /DEISLAVIĆ⁴¹),

a 1382. godine⁴²

bio rođen oko 1335. godine. Kasnije se rod Jurinića razvio kroz nekoliko ogranaka s novim prezimenima (Đivatović, Ivićević, Hropić, Dundović, Cvjetanović, Barbić). Ivan Jakovljević Ivićević ostavio je oporuku 24. veljače 1645. godine (*Test. La. sv. 7, f. 117-120*).

³⁵ Marin Cvjetov (*oko 1420), pripada rodu Gišljić, ogranku Bucatović. Od njega potječu ogranaci Bucatovića s prezimenima Bižajić i Čalić.

³⁶ *Lastovski statut*, glava CLXXI.

³⁷ Marin Lukin (oko 1560-1634) pripada rodu Lučić, ogranku Toljenović s nadimkom Vukelja (Vukeljlin). O njegovom ocu Luki vidi br. 116. Rodočelnik ogranaka je Toljen (Tolin) (oko 1450-oko 1508), sin Ivana Lučića, koji je načinio oporuku 11. prosinca 1508. godine (*Test. La. sv. 2, f. 15-16*). Rod se kasnije razvio kroz dva ogranaka: Fulmiz i Vukeljlin. Marin Lukin Toljenović-Vukeljlin ostavio je oporuku 13. veljače 1634. godine (*Test. La. sv. 6, f. 293-297*).

³⁸ *Lastovski statut*, glava LIX.

³⁹ Treba čitati: *Desislauih*.

⁴⁰ Bogdan Desislavić (oko 1320-oko 1395) pripada rodu Desislavića. Praunuk je župana Desislava. Ostavio je oporuku 8. listopada 1395. godine. Nasljednici su žena Bratuna, sinovi Desislav, Živko i Dragoslav, te kći Dobra. Bogdan ima kuću Pod Stražom (*Test. La. sv. 1, f. 5-5*). Čini se da je njegov ogranak izumro prije sredine 15. stoljeća.

⁴¹ Desislav Marinić (oko 1345-oko 1400), iz roda Desislavić, prapraunuk župana Desislava, spominje se kao međaš u oporuci Berka Bratoševića 1399. godine (*Test. La. sv. 1, f. 10*). Ostavio je oporuku 5. srpnja 1400. godine (*Test. La. sv. 1, f. 10*).

⁴² *Lastovski statut*, glava LIX.

28. *Vlahoie Dehunich* (Vlahoje Dehunić /**KATALAN**⁴³),
 29. *Antonio Bratosceuich* (Antun Bratošević /**REHOJEVIĆ**⁴⁴) i
 30. *Radouan Dragoslauich* (Radovan Dragoslavić /**UVETIĆ**⁴⁵).

Godine 1483. u Vijeće dvadesetorice bili su izabrani:

31. *Dragosc Xuuanovich* (Dragoš Žuvanović⁴⁶ /**DRAGOŠEVIĆ**⁴⁷) i
 32. *Maroie Matchouich* (Maroje Matković /**DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-ČIKUT**⁴⁸)

⁴³ Vlahoje Dehunić (*oko 1345), pripada rodu Katalan. Obrad Katlan (sic!) lastovski je sudac 1334. i 1335. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 30, br. 40, 42). Dehun Katelanić svjedok je 1346. godine kupoprodajnog ugovora između braće Butorović i kovača Dražoja, jednog komada zemlje u Brseču (33, br. 49). Spominje se kao svjedok i 1347. godine (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XI: 190). Vlahoje Dehunić izvršilac je oporuke Radovana Dragoslavića (Uvetića) 1399. godine (*Test. La. sv. 1, f. 8'*). Spominje se i u više drugih oporuka kao izvršilac ili svjedok 1400/1. godine (*Test. La. sv. 1, f. 11; 12'; 12'-13; 13', 14', 14', 15'; 17*). Ostavio je oporuku 23. veljače 1402. godine. Nasljednici su žena Ratka i kći Goja (*Test. La. sv. 1, f. 19*). Moglo bi biti da je kuću naslijedio domazet i da je tako nastalo prezime lastovskog roda Gojačić.

⁴⁴ Antun Bratošević (*oko 1340) iz roda Rehojević, unuk Rehoja Draživojevića po kojem je nastalo prezime.

⁴⁵ Radovan Dragoslavov (oko 1345-oko 1399), iz roda Uvetić, sin je Dragoslava Stojkovića Uvetića (vidi br. 11). Svjedok je oporuke Radovana Cubrijanovića 1372. godine (*Test. La. sv. 1, f. 1*). S bratom Bogdanom spominje se 1399. godine u oporuci Cvite, žene Vratina Krankovića (*Test. La. sv. 1, f. 9'*). Radovan je načinio testament 23. veljače 1399. godine (*Test. La. sv. 1, f. 8'*).

⁴⁶ Dragoš Žuvanović je Lastovac koji se najčešće spominje u *Statutu*, čak sedam puta. Godine 1483: *Dragosc Xuuanovich*; 1486: *Dragosc Xuuanouich*; 1492: *Drago Ćuuanouich*; (1492./6.): *Dragosc Iuanouich*; 1493: *Dragosc Ćuuanouich*; 1507: *Dragosc Giouanouich*, 1509: *Dragosc de Ćuane*. Antun Cvitančić se opredijelio za oblik Ivanović.

⁴⁷ Dragoš Žuvanović (oko 1445-oko 1513) rodočelnik je roda Dragošević. Ostavio je oporuku 26. rujna 1513. godine (*Test. La. sv. 2, f. 60'-62*). Dragoševići su na Lastovu izumrli u drugoj četvrti 19. stoljeća.

⁴⁸ Maroje Matkov Primilić (oko 1430-oko 1511), iz roda Desislavić, rodočelnik je ogranka s prezimenom Čikut. Ostavio je oporuku 8. studenog 1511. godine (*Test. La. sv. 2, f. 39-40*). Njegov je unuk svećenik Marin (Maroje) Stjepanov Čikut (oko 1525-1602), voditelj lastovske kancelarije, koji je 1581. godine lišen službe zbog nepravilnosti u vođenju kancelarije, a 1602. godine jedan od kolovođa lastovske bune. Uhićen je i zadavljen u dubrovačkoj tamnici 13. kolovoza 1602. godine (*Annales Ragusini Anonymi item Nicolai de Ragnina, Zagabriae: JAZU, Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium 14, digessit Speratus Nodilo, 1883: 142-143; Šime Ljubić, »O odnošajih među republikom Mletačkom i Dubrovačkom.« Rad JAZU 53 (1880): 115; Antonije Vučetić, »Dubrovčani na obrani svog teritorija i slobodne plovidbe prema Mlečanima početkom XVII. vijeka.« Glasnik dubrovačkog učenog društva "Sveti Vlaho" 1 (1929): 86, 89; Jovan Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*. Beograd: SKA, serija prva, knj. III, sv. 1, Zbornik za istoriju jezika i književnost srpskog naroda, treće odeljenje, knj. IX, 1939: 25, 32, 40-45; Marin Lucianović,*

Isključeni su kada je utvrđeno da je prilikom izbora načinjena greška. Godine 1489. u Malom vijeću u Dubrovniku odlučeno je da se potvrdi i osnaži njihov izbor u Vijeće: "Jer kada su Komuna, suci i čitava lastovska Zajednica njih izabrali i kada su nakon izbora imenovani i stvarno ušli u službu spomenutog Vijeća i nakon što su u toj službi i na toj dužnosti bili preko 16 mjeseci mirno i spokojno, izgledalo bi pretjerano isključiti iz toga Vijeća navedenog Dragoša i Maroja kad već nitko od njih nije počinio nikakvu grešku i kad se uzme u obzir da Dragoš i Maroje nisu ušli u spomenuto Vijeće zaobilaznim putem niti silom, već na temelju izbora od čitave Zajednice čemu se ništa ne može prigovoriti. Ona je morala biti opreznija u izboru Dragoša i Maroja, ali kada ih je već izabrala i imenovala i kad su već primili tu dužnost i dugo vremena obnašali službu vijećnika u spomenutom Vijeću, ne mogu pravno bez ikakve krivnje biti lišeni nje."⁴⁹

U čemu je bila greška naslućuje se 1492. godine, kada je u Vijeće izabran

24. *Marin de Fiorio* (Marin Cvjetkov /GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/)

i to "za njegove zasluge i vjerne usluge dubrovačkoj vladi na isti način kao što je bio imenovan

31. *Drago Čuuanouich* (Dragoš Žuvanović /DRAGOŠEVIĆ/)⁵⁰

Dragoš po svoj prilici po podrijetlu nije udovoljavao uvjetima za članstvo u Vijeću, već je bio primljen po zaslugama. Taj presedan omogućio je vjerojatno i izbor Marina Cvjetkova u Vijeće dvadesetorice, iako je Marin Cvjetkov pripadao starom rodu Gišljija, ali je na temelju nekog drugog razloga (koji nam nije poznat) on ili njegov ogranak izgubio taj status.

U nedatiranoj glavi *Statuta*, nastaloj vjerojatno u drugoj četvrti 16. stoljeća, dubrovački knez sa svojim Vijećem potvrđuje isključenje dvojice lastovskih vijećnika.

»Lastovo u sklopu Dubrovačke Republike.« *Anali Historijskog instituta JAZU u Dubrovniku* 3 (1954): 263, 282; Radovan Samardžić, *Veliki vek Dubrovnika*. Beograd: Prosveta, 1983: 19; Josip Lučić, »Prošlost otoka Lastova u doba Dubrovačke Republike.«, u: *Lastovski statut*. Split: Književni krug, 1994: 63; Tonko Jurica, *Lastovo kroz stoljeća*. Lastovo: Matica hrvatska Lastovo, 2001: 114, 117, 119). Ogranak Čikut izumro je krajem 16. stoljeća, a kuću (u Grmici) naslijedio Antić Veramentić (po kojem je prezime dobio ogranak Antićevići).

⁴⁹ *Lastovski statut*, glava LXXXVIII.

⁵⁰ *Lastovski statut*, glava XCIII.

33. *Matio Luchxich* (Mato Lukšić /**LUKŠIĆ-PASKVIĆ-DONŽIVKOVIĆ**⁵¹) i

34. *Franco Dragosceuich* (Franko Dragošević /**DRAGOŠEVIĆ**⁵²)

bili su uvedeni u Vijeće protivno propisima i protivno volji Lastovaca (!) te su zato bili isključeni. Na njihovo mjesto Zajednica će većinom glasova izabrati drugu dvojicu.⁵³

Godine 1618.⁵⁴ u Vijeće je primljen

25. *Marin Luce Vucheglin* (Marin Lukin /**LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/VUKELJIN**),

a 1669.

35. *Petar* (Petar /Stjepanov/ /**LUČIĆ-TOLJENOVIĆ-FULMIZ**⁵⁵)

što je također bio presedan, jer je po odluci dubrovačkog Malog vijeća primljen “posebnom milošću” zbog zasluga “ne ukidajući time... statutarne odredbe, zakone i običaje lastovske komune”.⁵⁶

Na prvoj strani lastovskog kodeksa ispisana su imena prve dvadesetorice vijećnika iz 1367. godine. Kasnije su, različitim rukopisima, dodana nova imena.⁵⁷ Taj dodatak ne sadrži imena vijećnika imenovanih poslije 1367. godine,

⁵¹ Mato Lukšić (oko 1480-oko 1555) pripada ogranku Paskvića iz roda Lukšić. Rodočelnik je ogranka Donživković, od kojeg su se razvili ogranci Grzelinović, Damjanović, Despotović i Fantela. Ostavio je oporuku 4. veljače 1555. godine (*Test. La.* sv. 4, f. 52'-54).

⁵² Franko Dragošević (oko 1490-oko 1582) sin je više puta spomenutog Dragoša Žuvanovića (br. 31). Ostavio je oporuku 12. rujna 1582. godine (*Test. La.* sv. 5, f. 113'-114).

⁵³ *Lastovski statut*, glava CXII.

⁵⁴ *Lastovski statut*, glava CXLII.

⁵⁵ Petar Stjepanov Fulmiz (oko 1638-1676), s nadimkom Gosović, pripada rodu Lučića, ogranku Toljenovića.

⁵⁶ *Lastovski statut*, (glava CLXXXVII). U Radićevu prijepisu izvornika stoji: *Captum fuit de faciendo Petrum fecimis unum de Consiliarij Consilij...* (str. 99). Pretpostavljam da je *fecimis* krivo pročitano i da tu stoji *Fulmis*. Da je riječ o Petru Fulmizu potvrđuje i izvještaj lastovskog kneza od 12. svibnja 1669. godine: *Ricevo le gentilissime dell' Ecc-ze VV. Ill-me nelle quali m' acenano d' haver fatto per consiliere Pietro Fulmis...* (Radovan Samardžić, *Borba Dubrovnika za opstanak posle velikog zemljotresa 1667 g.* Beograd: SAN, Zbornik za istoriju, jezik i književnost srpskog naroda, III odeljenje, knj. 19, 1960: 442).

⁵⁷ F. Radić, »Knjiga o uredbama i običajima skupštine i občine otoka Lastova.«: VI. Njihova imena Radić je sistematizirao u popisu lastovskih vijećnika, od broja 31 do 114. (str. 126-128).

već započinje popisom vijećnika 1618. godine u punom sastavu, a nakon toga su upisana imena novih vijećnika do prve četvrti 18. stoljeća.

Godine 1618. vijećnici su bili:

36. *Iuan Marinouich Ciudeni...*⁵⁸ (Ivan Marinov /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ**⁵⁹)
37. *Giorgi d' Antonio Ale...*⁶⁰ (Đuro Antunov /**GALČIĆ-BUDISLAVIĆ-BAČIĆEVIĆ/ ALETIĆ**⁶¹)
25. *Marino di Luca Toglienuich* (Marin Lukin /**LUČIĆ/ TOLJENVIĆ/VUKELJIN**/)
38. *Marino di Luca sfr.he.* (Marin Lukin /**VERAMENTIĆ-SKVRAKE**/)⁶²
39. *Pasqual di Marino* (Pasko Marinov /**LUKŠIĆ-PASKVIĆ**/)⁶³
40. *Cusma Tulmisouich*⁶⁴ (Kuzma /Marinov/ /**LUČIĆ-TOLJENVIĆ/FULMIZOVIĆ**/)⁶⁵

⁵⁸ Treba čitati: *Ciuceui*..

⁵⁹ Ivan Marinov Čučević (*oko 1555), iz roda Siračić, svjedok je 1608. godine oporuke Ivana Marinovog Graničića (*Test. La. sv. 6, f. 111-112*).

⁶⁰ Čučević i Aletić prvi su na popisu dodatka. Njihov upis nije datiran. Pretpostavljam da i oni pripadaju popisu vijećnika iz 1618. godine navodeći pritom slijedeće argumente: 1) Neposredno prethode vijećnicima kod kojih je datacija nesporna; 2) Godinom 1618. datirano je 18 vijećnika, dakle, još dvojica nedostaju; 3) Riječ je o rodovima koji su davali vijećnike, a među ostalom 18-oricom nisu spomenuti; 4) Iz genealoške analize spomenutih rodova proizlazi da su ta dvojica vjerojatno bila živa 1618. godine.

⁶¹ Đuro Antunov Aletić (oko 1550-oko 1647), iz roda Galčić, ogranak Budislavić, ostavio je oporuku 26. listopada 1643. godine (*Test. La. sv. 7, f. 133-135*). Njegov sin Antun jedan je od sudionika pobune 1602. godine (A. Vučetić, »Dubrovčani na obrani svog teritorija«: 86; J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 35).

⁶² Marin Lukin Skvrake (oko 1540-1622), iz roda Veramentić, spominje se 1602. godine kao jedan od predstavnika lastovske Zajednice koji su zaduženi za upravljanje imovinom osuđenih pobunjenika (J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 38). Načinio je oporuku 22. lipnja 1622. godine (*Test. La. sv. 6, f. 220-220*). Vinogradi obitelji Veramentić spominju se 1467. godine u oporuci svećenika Antuna Nikolinog (*Test. La. sv. 14, nepaginirano, oporuka Don Antuna Nikolinog*). Rod je imao nadimak Skvrake. Kasnije se rod razvio kroz nekoliko ogranaka s prezimenima Skvrake, Grdobić, Marojević, Grbin, Antičević i Višković.

⁶³ Pasko Marinov (oko 1545-oko 1627) pripada ogranaku Paskvić roda Lukšić, iz kojeg se kasnije razvio ogranak s prezimenom Pasquali. Ostavio je oporuku 2. travnja 1626. godine (*Test. La. sv. 6, f. 259-260*). Unuk je Lukše Marinovića Paskvića (vidi br. 133).

⁶⁴ Treba čitati: *Fulmisouich*.

⁶⁵ Kuzma Marinov Fulmizović (*oko 1570) iz roda Lučić, ogranak Toljenović.

41. *Antonio di Bartolo* (Antun Bartulov /**VERAMENTIĆ-SKVRAKE-GRDOBIĆ**⁶⁶)
42. *Marino ...tuoiuich*⁶⁷ (Marinvić)
43. *di Cusmin* (..... Kuzmin)
44. *Dragosceuich* (/Đanko Marinov/ **DRAGOŠEVIĆ**⁶⁸)
45. *Marino d'A..... .hiuriscich* (Marin /Antunov/ **JURIŠIĆ**⁶⁹)
46. *Giorgi di Gerolimo* (Juraj Jeronimov /**DOBRICEVIĆ-BONINI-MOMOVIĆ**⁷⁰)
47. *Ivan di Luca Luzianouich* (Ivan Lukin /**ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ**⁷¹)
48. *Matia* (Matija)

⁶⁶ Antun (Antić) Bartulov (oko 1560-1623), iz roda Veramentić, rodočelnik je ogranka koji se kasnije zove Antićević. Jedan je od kolovođa pobune 1602. godine (A. Vučetić, »Dubrovčani na obrani svog teritorija«: 86; J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 35-36; J. Lučić, »Prošlost otoka Lastova u doba Dubrovačke Republike.«: 63; T. Jurica, *Lastovo kroz stoljeća*: 117-119.) Ostavio je oporuku 29. svibnja 1623. godine (*Test. La.* sv. 6, f. 234'-236').

⁶⁷ Mislim da je kraj prezimena pogrešno pročitano.

⁶⁸ Genealoška analiza upućuje da je riječ o Đanku Marinovom (*oko 1560), unuku spomenutog Franka Dragoševića (br. 34), odnosno praunuku Dragoša Žuvanovića (br. 31).

⁶⁹ Marin Antunov Jurišić (*oko 1560) sin je Antuna Jurišića koji se spominje kao medaš 1563. godine (*Test. La.* sv. 5, f. 6'-7). Rod Jurišića izumro je 1663. godine.

⁷⁰ Juraj Jeronimov (oko 1550-1635) pripada rodu Dobrićevića, zvanog Bonini. Unuk je Juraja Matovog Boninija (br. 134). Najstariji je poznati član s novim prezimenom Momović. Svjedok je oporuke Antice Ivanovog Vitkovića 1589. godine (*Test. La.* sv. 5, f. 203'-204'). Jedan je od predstavnika lastovske Zajednice koji su zaduženi za upravljanje imovinom osuđenih pobunjenika 1602. godine (J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 38). U crkvi Sv. Kuzme i Damjana još krajem 19. stoljeća bila je oltarna slika sa sv. Jeronimom i "s grbom kosa pojasa i sa slovima GB, a bio je tu i natpis..." (Cvito Fisković, »Lastovski spomenici.« *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji* 16 (1966): 30):

Giorgio. D. Geronimo Bonini fece fare

Per sva devotione MDCXVII.

⁷¹ Ivan Lukin Lucijanović (oko 1550-oko 1626) pripada rodu Šapetića, od kojega, uz Lucijanoviće, potječu i ogranci s prezimenima Karlović i Kvinta. Praunuk je Lucijana Radovanovog Šapetića po kojem je nastalo prezime. Lucijanov praunuk član je pokladerske družine Marina Boškovića 1597. godine (C. Fisković, »Lastovski spomenici.«: 105, bilješka 412) i jedan od sudionika pobune 1602. godine (A. Vučetić, »Dubrovčani na obrani svog teritorija«: 86; J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 35). Svojoj kćeri Luciji dao je u miraz 9 ovaca i koza, kad se udavala za Ivana Braina, kako navodi Lucija u svojoj oporuci od 16. svibnja 1608. godine (*Test. La.* sv. 6, f. 115-116'). Ostavio je oporuku 11. travnja 1626. godine (*Test. La.* sv. 6, f. 254-254').

49. *Giouan.. Bostouich*⁷² (Ivan Bošković /**KUNZULIĆ-OSTOJIĆ-BOŠKOVIĆ**/⁷³)
50. *Gianco Antunetou Buzeto*.⁷⁴ (Đanko Antunov /**REHOJEVIĆ-REŠIĆ-MOZULINOVIĆ-MIKUŠINOVIĆ-PAPIĆ-CVJETKOVIĆ**/⁷⁵)
51. *Marino di Luca Marinicich* (Marin Lukin /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ-MARINICA/MARINIČIĆ**/⁷⁶)
52. *Mattio Sciantulouich* (Matija /**KRIVATOVIĆ/ŠANTULOVIĆ**/⁷⁷)
53. *Antonio Ju.....u(ich)*⁷⁸ (Antun /Iveljić/ /**STANIĆ-ŠIPOTIĆ**/⁷⁹) i
54. *Troico Lu.....* (Trojko Lukin /**GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ-ČALIĆ**/⁸⁰).

Frano Radić spominje imena još 66 vijećnika, upisanih poslije 1618. godine. Budući da mu je na raspolaganju bio djelomično oštećen izvornik, taj popis je nepotpun, a ponekad i krivo pročitano. Pokušat ću ga, putem genealoške analize, dopuniti i ispraviti.

55. *Antonio de Bogetich* (Antun /Marinov/ /**REHOJEVIĆ/BOGETIĆ**/⁸¹), upisan kao vijećnik (oko 1620.) godine

⁷² Treba čitati: *Boscouich*.

⁷³ Ivan /Ivelja/ Bošković (*oko 1545) iz roda Kunzulić, ogranak Ostojić.

⁷⁴ Ovdje je vjerojatno riječ o krivom čitanju.

⁷⁵ Đanko Antunov (*oko 1590), iz roda Rehojević, ogranak Cvjetković.

⁷⁶ Marin Lukin Mariničić (oko 1570-oko 1645), iz roda Siračić, unuk je Marinice Ivanovog Vitkovića po kojem je oblikovano prezime Marinica. Ostavio je oporuku 10. srpnja 1643. godine (*Test. La. sv. 7, f. 114-115*). Obitelj Marinica izumrla je 1719. godine.

⁷⁷ Matija Šantulović (*oko 1570), iz roda Krivatović. Rod Krivatovića spominje se od 15. stoljeća (*Dundović*, genealogija 13). Kasnije se razvio kroz dva ogranka: Žilić i Šantulović.

⁷⁸ Vjerojatno treba interpretirati: *Iuegl(ich)*.

⁷⁹ Antun Iveljin (oko 1568-1666), vjerojatno iz roda Stanić, ogranak Šipotić. Prezime Šipotić spominje se od 1488. godine, kada se u jednoj oporuci navode Radovan Šipotić i njegova žena Margarita (*Dundović*, genealogija 1). Kasnije se taj rod razgranao pod prezimenom Ivelja, po Radovanovom prauuku, a Antunovom ocu Ivelji Šipotiću. Antun je svjedok oporuke žene Cvi-jeta Mikušinića 1608. godine (*Test. La. sv. 6, f. 99-100*). Zajedno sa sinom Franom osuđen je 1646. godine na mjesec dana zatvora (*Libro delle Sentenze Criminali*, ser. 16 (*Criminalia*), sv. 3, f. 166', dalje: *Crim.*).

⁸⁰ Trojko Lukin Čalić (oko 1580-1638), iz roda Gišljić, ogranka Bucatović, načinio je oporuku 17. svibnja 1638. godine (*Test. La. sv. 7, f. 37-37'*).

⁸¹ Antun Marinov Bogetić (oko 1590-1623), iz roda Rehojević, ostavio je oporuku 18. prosinca 1623. godine (*Test. La. sv. 6, f. 239-240*). Antunov ogranak izumro je 1648. godine, a nasljednik njegove kuće je obitelj Kvestić.

56. *di* (*Ciu*)*ceuich* (/Marin Ivanov/ /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ**⁸²), upisan kao vijećnik (oko 1625.) godine
57. *di Cosmo**misouich* (/Stjepan/ Kuzmin /**LUČIĆ-TOLJENOVIĆ-FULMIZOVIĆ**⁸³), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
58. *di Marco*, upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine (79 ili 88).
..... (*di*) *Gianco**goxeuich* (.... Đankov /**DRAGOŠEVIĆ**⁸⁴), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
59. (*C*)*uietan*, upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
60. *Luzianouich* (/Luka/ /**ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ**⁸⁵), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
61. *Marin Iuanou Socoli(ch)* (Marin Ivanov /**DESLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ/ SOKOLIĆ**⁸⁶), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
62. *Martin*⁸⁷ *di Pasqual Pasquich* (Marin Paskov /**LUKŠIĆ/ PASKVIĆ**⁸⁸), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
63. *Stefano di Luca* (Stjepan Lukin /**LUČIĆ-TOLJENOVIĆ-VUKELJIN**⁸⁹), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine

⁸² Marin Ivanov Čučević (oko 1595-oko 1670), iz roda Siračić, sin Ivana Marinovog Čučevića (br. 36), ostavio je oporuku 15. srpnja 1662. godine. Oporuka je objavljena 1670. godine (*Test. La. sv. 8, f. 207-211*).

⁸³ Stjepan Kuzmin Fulmizović (oko 1607-1668), iz roda Lučić, ogranka Toljenović, sin je Kuzme Fulmizovića (br. 40). Nasljednik je strica Stjepana Marinovog Fulmiza, koji je neoženjen umro 1635. godine (*Test. La. sv. 7, f. 5^v-6^v*). Ostavio je oporuku 11. siječnja 1668. godine (*Test. La. sv. 8, f. 178^v-186, 190*).

⁸⁴ Đanko Marinov Dragošević imao je tri sina: Marina (oko 1599-1659), Frana (oko 1600-1650) i svećenika Andriju (oko 1603-1676). Marin (br. 79) i Frano (br. 88) kasnije su upisani kao vijećnici, a Andrija kao svećenik sigurno nije bio vijećnik. Vjerojatno je jedan od Đankovih sinova upisan dva puta.

⁸⁵ Riječ je ili o Luki Ivanovom Lucijanoviću (*oko 1575) ili Luki Marinovom Lucijanoviću (oko 1595-oko 1648), iz roda Šapetića.

⁸⁶ Marin Ivanov Sokolić (oko 1585-1644), pripada ogranku Vlahojević, roda Desislavić. Sokolići potječu od Mata Vlahojevog Vlahojevića, praunuka Vlahoja Primilića (br. 119). Marin je svjedok oporuke Cvjetana Frankovog Šarićeva 1638. godine (*Test. La. sv. 7, f. 45-45^v*). Ostavio je oporuku 21. studenog 1644. godine (*Test. La. sv. 7, f. 108^v-109^v*).

⁸⁷ Riječ je o Marinu, a ne o Martinu.

⁸⁸ Marin Paskov Paskvić (*oko 1570) iz roda Lukšić, pripada ogranku koji se kasnije zove Pasquali. Sin je Paska Marinovog Paskvića (br. 39).

⁸⁹ Stjepan Lukin (oko 1565-oko 1643) iz roda Lučić, ogranka Toljenović s nadimkom Vukeljtin, sin Luke (br. 116). Imao je nadimak Picin. Član je pokladarske družine Antuna Lukinog Mariniće 1597. godine (C. Fisković, »Lastovski spomenici.«: 105, bilješka 412).

23. *Giouan di Jacomo Iuicheuich* (Ivan Jakovljević /**JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ-IVIĆEVIĆ**), upisan kao vijećnik 1634. godine
64. *Francesco di Marco⁹⁰ Francouich* (Frano /Matov/ /**ANUHLIĆ-FRANKOVIĆ⁹¹**), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
65. *Giuoie Marinou* (Đivoje Marinov /**KRAGULJEVIĆ-ĐIVOJE⁹²**), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
66. *Luca di Colenda Colo....⁹³* (Luka Kolendin /**DESLAVIĆ-PRIMILIĆ-MARIĆEVIĆ/ KOLAJIĆ⁹⁴**), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
67. *Luxa Damianou* (Lukša Damjanov /**LUKŠIĆ-PASKVIĆ-DONŽIVKOVIĆ-GRZELINOVIĆ⁹⁵**), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
68. *Troicho Marinou* (Trojko Marinov /**JURIŠIĆ⁹⁶**), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
69. *Matco di (Pa)olo⁹⁷ Scip....* (Matko /Nikolin/ /**STANIĆ-ŠIPOTIĆ⁹⁸**), upisan kao vijećnik (oko 1630.) godine
70. *Givan Diodati* (Đivan /Bogdanov/ /**TOLOSEVIĆ-ŠIRUNIĆ-MIAČIĆ-DIODATI⁹⁹**), upisan kao vijećnik (oko 1640.) godine

⁹⁰ Pretpostavljam da je riječ ili o krivom zapisu ili o krivoj interpretaciji. Trebalo bi: *Matteo*.

⁹¹ Franko Matov (oko 1555-1631), iz roda Anuhlić, ogranak Kurječević, često zvan i patronimskim prezimenom Franković (i talijanizirano Franchi), ostavio je oporuku 15. ožujka 1631. godine (*Test. La. sv. 6, f. 277-277'*). Njegov je sin Matija Dumfrankov (koji se identificira putem prastrica, svećenika Franka), jedan je od kolovođa pobune 1602. godine (A. Vučetić, »Dubrovčani na obrani svog teritorija«: 86; J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 35-36; J. Lučić, »Prošlost otoka Lastova u doba Dubrovačke Republike.«: 64; T. Jurica, *Lastovo kroz stoljeća*: 119).

⁹² Đivoje Marinov (*oko 1595), iz roda Kraguljević, ogranak Đivoje, prozvanog po njegovu djedu Đivoju. Rod Kraguljević spominje se od 1372. godine, kada je Desoje Kraguljević posvjedočio oporuku Prve, žene Marina Kunzula (*Test. La. sv. 1, f. 1*).

⁹³ Treba čitati: *Cola(ich)*.

⁹⁴ Luka Kolendin Kolajić (*oko 1570), iz roda Desislavić, ogranak Marićević, sin je Kolende Marićevića po kojem je nastao nadimak Kolajić.

⁹⁵ Lukša Damjanov (oko 1580-1654), iz roda Lukšić, pripada ogranaku Donživković, odnosno Grzelinović, iz kojeg se kasnije razvio ogranak s prezimenom Damjanović. Ostavio je oporuku 22. ožujka 1654. godine (*Test. La. sv. 8, f. 16-17*).

⁹⁶ Trojko Marinov (oko 1592-1657), iz roda Jurišić, sin Marina Antunovog Jurišića (br. 45), ostavio je oporuku 1. listopada 1655. godine (*Test. La. sv. 8, f. 59'-60'*).

⁹⁷ Radić je pogrešno interpretirao. Treba (*Nic)olo*, a ne (*Pa)olo*.

⁹⁸ Matko Nikolin Šipotić (oko 1565-1634), vjerojatno iz roda Stanić, izvršilac je oporuke žene Cvijeta Mikušinovića 1608. godine (*Test. La. sv. 6, f. 99-100*). Ostavio je oporuku 30. siječnja 1634. godine (*Test. La. sv. 6, f. 292'-293'*).

⁹⁹ Đivan Bogdanov Diodati (oko 1605-1685) ostavio je oporuku 12. studenog 1685. godine (*Test. La. sv. 9, f. 125-126*). Pripada rodu Tolosević. Vlada Tolosević spominje se kao posjednik

71. *Co(len)da di Matia Arca....* (Kolenda Matijin/**MIRKOVIĆ-ARKAŠEVIĆ**¹⁰⁰), upisan kao vijećnik (oko 1640.) godine
72. *Gioandi Stefano* (Ivan Stjepanov/**GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ-BIŽAJIĆ**¹⁰¹), upisan kao vijećnik (oko 1640.) godine
73. *Cosmo di Stefano T(oglie)novich* (Kuzma Stjepanov/**LUČIĆ/TOLJENVIĆ/VUKELJIN**¹⁰²), upisan kao vijećnik (oko 1645.) godine
74., upisan kao vijećnik (oko 1645.) godine
75. *Giorgi Alexa*¹⁰³ (Đuro /Antunov/ **GALČIĆ-BUDISLAVIĆ-ALETIĆ/ALETA**¹⁰⁴), upisan kao vijećnik 164(5). godine
76. *Pasqual di Mattio* (Pasko Matijev /**LUKŠIĆ-PASKVIĆ**¹⁰⁵), upisan kao vijećnik 164(5). godine
77. *Marino di Barti.lo Drasc(inich?)* (Marin Bartulov /**MIRKOVIĆ/DRAŽINIĆ**¹⁰⁶), upisan kao vijećnik (oko 1647.) godine
78. *Marino di Luca Sgura....*¹⁰⁷ (Marin Lukin/**VERAMENTIĆ/SKVRAKE**¹⁰⁸), upisan kao vijećnik 1648. godine
79. *Marino di Gio. Dragoſceuich* (Marin Đankov **DRAGOŠEVIĆ**¹⁰⁹), upisan kao vijećnik 1651. godine

zemlje u Prgovu 1334. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 30, br. 40). Rod se kasnije razvio kroz prezimena Širunić, Škaljković, Mlačić, Frnjiz i Diodati (Deodati). Ogranak Diodati silazi od Širunića i Mlačića. Izumro je 1758. godine.

¹⁰⁰ Kolenda Matijin Arkašević (oko 1606-1658), iz roda Mirković, ostavio je oporuku 7. listopada 1658. godine (*Test. La. sv. 8, f. 63-63'*).

¹⁰¹ Ivan Stjepanov (oko 1586-1661) pripada rodu Gišljčić, ogranak Bižajčić. Ostavio je oporuku 10. kolovoza 1659. godine (*Test. La. sv. 8, f. 94'-95'*).

¹⁰² Kuzma Stjepanov Toljenović (oko 1610-1671) pripada rodu Lučića, ogranku Toljenovića s nadimkom Vukelj. Osuđen je 1659. godine na mjesec dana zatvora i novčanu kaznu od 25 perpera (*Crim. sv. 4, f. 63'*). Ostavio je oporuku 11. siječnja 1671. godine (*Test. La. sv. 9, f. 4*).

¹⁰³ Treba čitati: *Aletta*.

¹⁰⁴ Đuro Antunov Aleta (Aletić) (oko 1620-1656), iz roda Galčić, ogranak Budislavić, ostavio je oporuku 14. veljače 1656. godine (*Test. La. sv. 8, f. 21'-22*). Unuk je Đura Antunovog Aletića (br. 37), a sin pobunjenika Antuna.

¹⁰⁵ Pasko Matijev (oko 1622-1687) pripada ogranku Paskvić, roda Lukšić, iz kojeg se kasnije razvio ogranak s prezimenom Pasquali. Unuk je Paska Marinovog Paskvića (br. 39).

¹⁰⁶ Marin Bartulov Dražinić (oko 1587-1655), iz roda Mirković, umro je u Dubrovniku (*LaIM*, knjiga umrlih župe Lastovo (1651-1747), Arhiv Župnog ureda Lastovo).

¹⁰⁷ Treba čitati: *Sgura(che)*.

¹⁰⁸ Marin Lukin Skvrake (oko 1603-1668), iz roda Veramentić, unuk Marina Lukinog Skvrake (br. 38), ostavio je oporuku 2. rujna 1668. godine (*Test. La. sv. 8, f. 197'-199'*).

¹⁰⁹ Marin Đankov Dragošević (oko 1599-1659) sin je Đanka Marinovog Dragoševića (br. 44). Ostavio je oporuku 24. veljače 1659. godine (*Test. La. sv. 8, f. 69-69'*).

80. *Florio d` Antonio Zarti.....*¹¹⁰ (Cvijeto Antunov /**REHOJEVIĆ- REŠIĆ- MOZULINOVIĆ-MIKUŠINOVIĆ-PAPIĆ-CVJETKOVIĆ**¹¹¹), upisan kao vijećnik (oko 1652.) godine
81. *Antonio di Troico Ch(iu)lich*¹¹² (Antun Trojkov /**GIŠLJIĆ- BUCATOVIĆ/ ČALIĆ**¹¹³), upisan kao vijećnik 1653.
82. *DamianLuxin* (Damjan Lukšin /**LUKŠIĆ-PASKVIĆ-DONŽIVKOVIĆ- GRZELINOVIĆ**¹¹⁴), upisan kao vijećnik 1654.
83. *Frano*, upisan kao vijećnik (oko 1655.) godine
84. *Antonio Drascinich* (Antun /Marinov/ **MIRKOVIĆ/ DRAŽINIĆ**¹¹⁵), upisan kao vijećnik (oko 1655.) godine
85. *Gio.ch*, upisan kao vijećnik (oko 1655.) godine
86. *..... di Florio*, upisan kao vijećnik (oko 1655.) godine
87. *..... Ant(onio)*, upisan kao vijećnik (oko 1655.) godine
88. *Francesco Dragoſceuich* (Frano /Đankov/ **DRAGOŠEVIĆ**¹¹⁶), upisan kao vijećnik (oko 1650.) godine
89. *Stefano di Gio. Bisciaich* (Stjepan Ivanov /**GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ BIŽAJIĆ**¹¹⁷), upisan kao vijećnik (oko 1660.) godine
90. *Cosmo di Stefano Fulmis* (Kuzma Stjepanov /**LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/ FULMIZ**¹¹⁸), upisan kao vijećnik (oko 1664.) godine

¹¹⁰ Treba čitati: *Zuiletc(ouich)*.

¹¹¹ Cvijeto Antunov (oko 1598-1658), iz roda Rehojević, ogranak Cvjetković. Brat Đanka Antunovog Cvjetkovića (br. 50).

¹¹² Treba interpretirati: *Ch(ia)lich*.

¹¹³ Antun Trojkov Čalić (oko 1627-1667), iz roda Gišljijć, sin Trojka Lukinog Čalića (br. 54), ostavio je oporuku 17. svibnja 1638. godine (*Test. La. sv. 7, f. 37-37'*).

¹¹⁴ Damjan Lukšin (oko 1601-1666), iz roda Lukšić, pripada ogranku Donživković, odnosno Grzelinović. Sin je Lukše Damjanovog Grzelinovića (br. 67). Rodočelnik je ogranka s novim prezimenom Damjanović. Ostavio je oporuku 26. siječnja 1666. godine (*Test. La. sv. 8, f. 167-169*).

¹¹⁵ Antun Marinov Dražinić (oko 1610-1690), iz roda Mirković, ostavio je oporuku 17. rujna 1680. godine (*Test. La. sv. 10, f. 16-16'*). Umro je deset godina kasnije. Sin je Marina Bartulovog Dražinića (br. 77).

¹¹⁶ Frano Dragošević (oko 1600-1650) sin je Đanka Marinovog Dragoševića (br. 44). Ostavio je oporuku 26. prosinca 1650. godine (*Test. La. sv. 8, f. 4-5*).

¹¹⁷ Stjepan Ivanov Bižajić (oko 1628-1668), iz roda Gišljijć, sin Ivana Stjepanovog Bižajića (br. 72).

¹¹⁸ Kuzma Stjepanov Fulmiz (oko 1623-1693), iz roda Lučić, ogranak Toljenović, unuk Kuzme Marinovog Fulmiza (br. 40). Ostavio je oporuku 17. srpnja 1693. godine (*Test. La. sv. 10, f. 34-35*).

91. *Mathio di Marino Ciuceuich* (Mato Marinov /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ**¹¹⁹), upisan kao vijećnik (oko 1664.) godine
92. *Gio di. Anto. Ciuceuich* (Ivan Antunov /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ**¹²⁰), upisan kao vijećnik (oko 1665.) godine
93. *...telio*¹²¹ *di Zuietan Sciantulouich* (Bartul Cvjetanov /**KRIVATOVIĆ/ ŠANTULOVIĆ**¹²²), upisan kao vijećnik (oko 1665.) godine
94. *Gio di Marino Ciuceuich* (Ivan Marinov /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ**¹²³), upisan kao vijećnik (oko 1668.) godine
95. *Maroe Bartulou* (Maroje Bartulov /**VERAMENTIĆ-SKVRAKE-GRDOBIĆ-MAROJEVIĆ/**)¹²⁴, upisan kao vijećnik 1669. godine
96. *Antonio Bisciaich* (Antun /Ivanov/ /**GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ BIŽAJIĆ**¹²⁵), upisan kao vijećnik (1669.) godine
97. *Fabian Arcaceu* (Fabijan /Kolendin/ /**MIRKOVIĆ-ARKAŠEVIĆ/ ARKAČEV**¹²⁶), upisan kao vijećnik (1669.) godine
35. *Pietro di Stefano Fulmis* (Petar Stjepanov /**LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/ FULMIZ**), upisan kao vijećnik 1669. godine
98. *Giacomo di Giouani* (Jakov Ivanov /**JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ-IVIĆEVIĆ/**¹²⁷), upisan kao vijećnik (1669.) godine
99. *Stefano qm. Anto.*¹²⁸ *Mariniza* (Stjepan /Marinov/ /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ/ MARINICA**¹²⁹), upisan kao vijećnik (1669.) godine

¹¹⁹ Mato Marinov Čučević (oko 1622-1665), iz roda Siračić, sin Marina Ivanovog Čučevića (br. 56).

¹²⁰ Ivan Antunov Čučević (oko 1620-1667), iz roda Siračić, unuk Ivana Marinovog Čučevića (br. 36).

¹²¹ Treba čitati: (*Bar*)*tol*.

¹²² Bartul Cvjetanov Šantulović (oko 1635-1715) iz roda Krivatović. Nećak sudionika pobune 1602. godine Antuna Šantulovića (A. Vučetić, »Dubrovčani na obrani svog teritorija«: 86; J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 35).

¹²³ Ivan Marinov Čučević (oko 1624-1699), iz roda Siračić, sin Marina Ivanovog Čučevića (br. 56), ostavio je oporuku 9. veljače 1699. godine (*Test. La. sv. 10, f. 57-58*).

¹²⁴ Maroje Bartulov (oko 1630-1696), iz roda Veramentić, ogranka s prezimenom Marojević. Ostavio je oporuku 12. studenog 1696. godine (*Test. La. sv. 10, f. 45-46, 55, 58*).

¹²⁵ Antun Ivanov Bižajić (oko 1627-1687), iz roda Gišljčić, sin Ivana Stjepanovog Bižajića (br. 72).

¹²⁶ Fabijan Kolendin Arkašević (oko 1632-1677), iz roda Mirković, ostavio je oporuku 21. siječnja 1677. godine (*Test. La. sv. 9, f. 57*). Sin je Kolende Matijinog Arkaševića (br. 71).

¹²⁷ Jakov Ivanov (oko 1620-1677), iz roda Jurinića, sin je Ivana Jakovljevog Ivičevića (br. 23). Ostavio je oporuku 27. siječnja 1677. godine (*Test. La. sv. 9, f. 58-58*).

¹²⁸ Pogreška: sin je Marina, a ne Antuna.

¹²⁹ Stjepan Marinov Marinica (oko 1607-1689), iz roda Siračić, sin je Marina Lukinog Mariničića (br. 51). Ostavio je oporuku 17. prosinca 1688. godine (*Test. La. sv. 10, f. 13-14*).

100. upisan kao vijećnik (1669.) godine
101. *Iuan Socolich* (Ivan /Marinov/ /**DESISLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ/ SOKOLIĆ**¹³⁰), upisan kao vijećnik 1669. godine
102. *Iuan Luzianouich* (Ivan /Lukin/ /**ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ**¹³¹), upisan kao vijećnik 1669. godine
103. *Marino di Nicolo Micich*¹³², upisan kao vijećnik 1677. godine
104. *Antonio di Lorenzo* (Antun Lovrov /**KUNZULIĆ-OSTOJIĆ-BOŠKOVIĆ**¹³³), upisan kao vijećnik 1684. godine
105. *Marino Scipotich* (Marin /Antunov/ /**STANIĆ/ ŠIPOTIĆ**¹³⁴), upisan kao vijećnik (oko 1690.) godine
106. *Stefano Drazinich* (Stjepan /Ivanov/ /**MIRKOVIĆ/ DRAŽINIĆ**¹³⁵), upisan kao vijećnik 1706. godine
107. *Anto. Mariniza* (Antun /Stjepanov/ /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ/ MARINICA**¹³⁶), upisan kao vijećnik (1706.) godine
108. *Lorenzo Dragosceuich* (Lovro /Marinov/ /**DRAGOŠEVIĆ**¹³⁷), upisan kao vijećnik (1706.) godine
109. *Anto. di Gio. Fami....*¹³⁸ (Antun Ivanov /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ-ČUČEVIĆ**¹³⁹), upisan kao vijećnik (1706.) godine

¹³⁰ Ivan Marinov Sokolić (oko 1631-1687), iz roda Desislavića, sin je Marina Ivanovog Sokolića (br. 61).

¹³¹ Ivan Lukin Lucijanović (*oko 1610), iz roda Šapetić, unuk je Ivana Lukinog Lucijanovića (br. 47).

¹³² Ovo prezime na Lastovu ne postoji i sigurno je riječ o krivom čitanju.

¹³³ Antun Lovrov Ostojić-Bošković (1654-1716), iz roda Kunzulić, ostavio je oporuku 30. listopada 1714. godine (*Test. La. sv. 10, f. 137-140*).

¹³⁴ Marin Antunov Šipotić (*oko 1615), vjerojatno iz roda Stanić, unuk je Ivelje Šipotića po kojem se kasnije stabiliziralo prezime Ivelja.

¹³⁵ Stjepan Ivanov Dražinić (1660-1707), iz roda Mirković, ostavio je oporuku 5. listopada 1707. godine (*Test. La. sv. 10, f. 85-85*). Unuk je Marina Bartulovog Dražinića (br. 77).

¹³⁶ Antun Stjepanov Marinica (*1657), iz roda Siračić, sin je Stjepana Marinovog Marinice (br. 99).

¹³⁷ Lovro Dragošević (oko 1649-1717) sin je Marina Đankovog Dragoševića (br. 79). Ostavio je oporuku 30. siječnja 1717. godine (*Test. La. sv. 10, f. 155-158*).

¹³⁸ Sigurno je riječ o krivom čitanju. Pretpostavljam da tu treba stajati: *Ciuceuich*.

¹³⁹ Antun Ivanov Čučević (1667-1736), iz roda Siračić, sin Ivana Marinovog Čučevića (br. 94), ostavio je oporuku 20. kolovoza 1736. godine (*Test. La. sv. 11, f. 60-61*).

110. *Troicho Chialich* (Trojko /Antunov/ /GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ ČALIĆ¹⁴⁰), upisan kao vijećnik (1706.) godine
111. *Jercho Jurcieuich*¹⁴¹ (Jerko /Jakovljević/ /JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ/ IVIĆEVIĆ¹⁴²), upisan kao vijećnik (1706.) godine
112. *Anto. Maricieuich* (Antun /Lukin/ /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ/ MARIĆEVIĆ /KOLAJIĆ/¹⁴³), upisan kao vijećnik (1706.) godine
113. *Anto. Luzianouich* (Antun /Marinov/ /ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ¹⁴⁴), upisan kao vijećnik (1706.) godine
114., upisan kao vijećnik (1706.) godine
115., upisan kao vijećnik 1706. godine
25. *Marino Lucae Vcheglin* (Marin Lukin /LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/ VUKELJIN)¹⁴⁵
116. *Luca Vcheglin* (Luka/Marinov//LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/VUKELJIN¹⁴⁶), upisan kao vijećnik 1618. godine.¹⁴⁷

Lastovski suci

Suci su se birali između 20-orice vijećnika. Prije 1367. godine, kada su utvrđena pravila o izboru vijećnika, još 1358. godine, prilikom donošenja odluke o prodaji nekretnina¹⁴⁸ spominju se suci:

¹⁴⁰ Trojko Antunov Čalić (1656-1713), iz roda Gišljčić, sin je Antuna Trojkovog Čalića (br. 81). Ostavio je oporuku 30. svibnja 1713. godine (*Test. La.* sv. 10, f. 115'-117').

¹⁴¹ Treba čitati: *Iuicieuich*.

¹⁴² Jerko Jakovljević Ivićević (1655-1716), iz roda Jurinić, sin je Jakova Ivanovog Ivićevića (br. 98).

¹⁴³ Antun Lukin Marićević (1662-1731), iz roda Desislavić, pripada grani s nadimkom Kolajčić. Praunuk je Luke Kolendinog (br. 66). Ostavio je oporuku 17. prosinca 1731. godine (*Test. La.* sv. 11, f. 18-19).

¹⁴⁴ Antun Marinov Lucijanović (*1659), iz roda Šapetić.

¹⁴⁵ Naknadni opis već ranije upisanog vijećnika.

¹⁴⁶ Luka Marinov (oko 1535-1615), iz roda Lučić, ogranka Toljenović s nadimkom Vukeljina, spominje se 1602. godine kao jedan od predstavnika lastovske Zajednice koji su zaduženi za upravljanje imovinom osuđenih pobunjenika (J. Radonić, *Dubrovačka akta i povelje*, III/1: 38). Ostavio je oporuku 19. ožujka 1613. godine (*Test. La.* sv. 6, f. 151'-154').

¹⁴⁷ Riječ je o naknadnom upisu s pogrešnom datacijom. Lukina oporuka objavljena je 22. srpnja 1615. godine, što znači da je umro prije tog datuma.

¹⁴⁸ *Lastovski statut*, glava XLII.

12. *Primil Bogdanich* (Primil Bogdanić /**DESISLAVIĆ**/),
14. *Vita Peruoslauih* (Vido Prvoslavić /**DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ**/) i
4. *Marine Cunsul* (Marin /**KUNZULIĆ**/ **KUNZUL**).

Sva trojica ušla su u Vijeće dvadesetorice 1367. godine.

Godine 1370 spominju se suci.¹⁴⁹

9. *Radien Crancouich* (Rađen /Vratenov/ /**DOBROJEVIĆ**/ **KRANKOVIĆ**),
13. *Stancho Bratosceuih* (Stanko Bratošević /**REHOJEVIĆ**/) i
18. *Bercho Radinich* (Berko Radinić /**GIŠLJIĆ**/),

godine 1375. prilikom donošenja odredbe o krađi životinja.¹⁵⁰

1. *Radouan Stanich* (Radovan Stanić /**STANIĆ**),
16. *Slietcho Marinovich* (Zljetko Marinović /**ZLITKOVIĆ**/) i
117. *Budislau Marinich* (Budislav Marinić /**GALČIĆ-BUDISLAVIĆ**/¹⁵¹),

godine 1376. prilikom donošenja odredbe da ne vrijedi nikakva zabilješka ako je knez nije potpisao:¹⁵²

17. *Luca Mircich* (Luka Mirčić /**MIRKOVIĆ**/),
2. *Dobroslav Usinich* (Dobroslav Usinić /**DESISLAVIĆ**/) i
6. *Bocxa Prodanich* (Bokša Prodanić /**STANIĆ**/),

godine 1378. prilikom donošenja odluke o čuvarima.¹⁵³

¹⁴⁹ *Lastovski statut*, glava L. Spominju se u noti smještenoj uz odredbu o krađi životinja, iako ona ni po dataciji ni po sadržaju ne pripada toj glavi. Riječ je o zboru održanom na Lastovu 1370. godine, dakle, pet godina prije nego što je donesena odredba o krađi životinja.

¹⁵⁰ *Lastovski statut*, glava L.

¹⁵¹ Budislav (Buden) Marinić (*oko 1315), iz roda Galčić, rodočelnik je ogranka Budislavić. Spominje se 1347. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 34, br. 50). Godine 1354. prodao je svoju zemlju u Vinopolju Marku Vidoslaviću (40, br. 70), te zemlju pod Malim vrhom u Slatini (*Slatne*) Bogdanu Pribiću (41, br. 71). Od Budislavića potječu ogranci s prezimenima Sangalet i Aletić.

¹⁵² *Lastovski statut*, glava XLVIII.

¹⁵³ *Lastovski statut*, glava LVIII.

12. *Primil Bogdanich* (Primil Bogdanić /**DESI SLAVIĆ**/),
 13. *Stanco Bratosceulich* (Stanko Bratošević /**REHOJEVIĆ**/) i
 16. *Slietcho Marinich* (Zljetko Marinić /**ZLITKOVIĆ**/),

godine 1380. prilikom izbora novih vijećnika:¹⁵⁴

3. *Marin Dobroieulich* (Marin Dobrojević /**DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ**/),
 9. *Radien Crancouich* (Rađen /Vratenov/ /**DOBROJEVIĆ**/ **KRANKOVIĆ**) i
 6. *Vocxa Prodanich* (Bokša Prodanić /**STANIĆ**/),

godine 1382., također pri izboru novih vijećnika:¹⁵⁵

12. *Primo Bogdanich* (Primo Bogdanić /**DESI SLAVIĆ**/),
 18. *Borco*¹⁵⁶ *Radinich* (Berko Radinić /**GIŠLJIĆ**/) i
 118. *Desoslauo Prodanich* (Desislav Prodanić /**SIRAČIĆ**/¹⁵⁷),

godine 1383. na održanom zboru:¹⁵⁸

9. *Radien Crancouich* (Rađen /Vratenov/ /**DOBROJEVIĆ**/ **KRANKOVIĆ**),
 2. *Dobrossauo Vsinich* (Dobroslav Usinić /**DESI SLAVIĆ**/) i
 15. *Cranislauo Semcouich* (Kranislav Semković /**SIRAČIĆ**/).

Godine 1410., prilikom presude o sječi šuma na općinskom zemljištu u Velom ratu, kao suci sudjeluju:¹⁵⁹

1. *Marin Radouanich* (Marin Radovanić /**STANIĆ**/),

¹⁵⁴ *Lastovski statut*, glava LIX.

¹⁵⁵ *Lastovski statut*, glava LIX.

¹⁵⁶ Treba čitati: *Berco*.

¹⁵⁷ Desislav Prodanić (oko 1355-oko 1419), iz roda Siračić, unuk Grdomila Siračića, ostavio je oporuku 6. lipnja 1419. godine (*Test. La.* sv. 1, f. 34'). Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopče tridesetoricu Lastovaca, među njima i Desislavova oca Prodana Grdomilića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Desislavov ogranak izumro je početkom 17. stoljeća, a njihovo imanje baštinio je rod Kučića.

¹⁵⁸ *Lastovski statut*, glava LX.

¹⁵⁹ *Lastovski statut*, glava LXVIII.

119. *Vlahoie Primilich* (Vlahoje Primilić /**DEISLAVIĆ**/¹⁶⁰) i

120. *Giuragh Mircouich* (Đurađ Mirković /**MIRKOVIĆ**/¹⁶¹),

godine 1449. prilikom donošenja odredbe o ženidbi:¹⁶²

121. *Dragomil Dessicouich*¹⁶³ (Dragomil Desićević /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ**/¹⁶⁴),

122. *Radosauo Giurgieulich* (Radosav Đurđević /**MIRKOVIĆ**/¹⁶⁵) i

123. *Marin Bogdanouich* (Marin Bogdanović¹⁶⁶),

godine 1464. prilikom donošenja odluke da *đusticijeri* određuju granice prilikom prodaje nekretnina:¹⁶⁷

124. *Vitcho Crancouich* (Vitko Kranković /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ**/¹⁶⁸)

125. *Cusma Radouanich* (Kuzma Radovanić /**MIRKOVIĆ-LUČIĆ**/¹⁶⁹) i

¹⁶⁰ Vlahoje Primilić (oko 1360-oko 1418) pripada rodu Desislavića. Praunuk je župana Desislava, a sin Primila Bogdanića (br. 12). Rodočelnik je ogranka koji se kasnije zove Vlahojević. Načinio je testament 11. ožujka 1418. godine. Nasljednici su sin Toljen i kći Marna (*Test. La. sv. 1, f. 34*).

¹⁶¹ Đurađ Mirković (oko 1345-oko 1419) sin je Mirka, rodočelnika roda Mirković, a brat Luke Mirčića (br. 17). Đurađ je predak ogranka Dražinić. Izvršilac je oporuke Prvoša Đivanovića 1401. godine (*Test. La. sv. 1, f. 16-16'*). Godine 1410. sudac je u ostavinskoj raspravi povodom smrti svećenika Marina Radostića (*Test. La. sv. 1, f. 25'*). Ostavio je oporuku 2. veljače 1419. godine (*Test. La. sv. 1, f. 34*).

¹⁶² *Lastovski statut*, glava LXXIV.

¹⁶³ Treba čitati: *Dessiceuich*.

¹⁶⁴ Dragomil Desićević (*oko 1405), iz roda Siračić, ogranka Senković, sin je Desislava Prodanica (br. 118).

¹⁶⁵ Radosav (Radoslav) Đurđević (*oko 1380) sin je Đurda Mirkovića (br. 120). Spominje se u očevoj oporuci 1419. godine (*Test. La. sv. 1, f. 34*). Od njegova brata Marina (odnosno od Marinova sina Dražine) potječe ogranak Mirkovića s prezimenom Dražinić.

¹⁶⁶ Nisam uspio utvrditi kojem rodu pripada ovaj sudac.

¹⁶⁷ *Lastovski statut*, glava LXXVIII.

¹⁶⁸ Vitko Kranković (*oko 1385), iz roda Siračić, sin je Kranislava Senkovića (br. 15), a pradjed Antice i Marinice, od kojih potječu istoimeni ogranak. Brata, žena Radomila Dimitrovića, u oporuci sastavljenoj 1410. godine spominje Đura, Vitka i Stanu, djecu Kranislava (Semkovića) i njegove žene Radoslave (*Test. La. sv. 1, f. 29'*). Bogdan Dragoslavlić (Uvetić) u oporuci iz 1411. godine navodi vinograd Vitka Kranislavića (*Test. La. sv. 1, f. 28-28'*). Vitko Kranislavić svjedok je oporuke Cvijete Čotove (*Čotova*) 1415. (*Test. La. sv. 1, f. 32'*), a potom i oporuke Božne, žene Dobroslava Miloševića 1417. godine (*Test. La. sv. 1, f. 33*). Iste godine Stana, kći Kranislava Semkovića, i njezin brat Vitko spominju se u oporuci Marije, žene Pavla Stankovića (*Test. La. sv. 1, f. 33'*). Po Vitku, ogranak se tijekom 15. i 16. stoljeća zove Vitković.

¹⁶⁹ Kuzma Radovanić (*oko 1400) iz roda Mirković, sin Radovana Lučića (br. 159). Kasnije se po Kuzmi ovaj ogranak Mirkovića zove Kuzmić.

126. *Vidosc Antichieuich* (Vidoš Antićević /**TOLOSEVIĆ-ŠIRUNIĆ**¹⁷⁰),

godine 1458. prilikom donošenja odluke o postavljanju pudara.¹⁷¹

127. *Lucxa Marinouich* (Lukša Marinović /**LUKŠIĆ**),¹⁷²

128. *Marino Xuuanouich* (Marin Žuvanović¹⁷³) i

129. *Bogdan Tolienich* (Bogdan Toljениć /**DESLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ**¹⁷⁴),

godine 1486. prilikom donošenja uredbe o nekretninama¹⁷⁵:

130. *Çorçi de Vido* (Juraj Vidov /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ**¹⁷⁶),

31. *Dragosc Xuuanouich* (Dragoš Žuvanović /**DRAGOŠEVIĆ**) i

131. *Marin Lucxich* (Marin Lukšić /**LUKŠIĆ**¹⁷⁷).

Godine 1509., povodom donošenja naredbe o procjeniteljima,¹⁷⁸ javljaju se suci:

132. *Desih*¹⁷⁹ *Dragomilouich* (Desić Dragomilović /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ**),¹⁸⁰

¹⁷⁰ Vidoš Antićević (*oko 1415) pripadnik je roda Tolosević, ogranka Širunić. Vidoš je vjerojatno imao dva sina: Antuna i Marina, rodočelnika ogranka Škaljković. Margarita, žena Antuna Vidoševića Širuna, ostavila je oporuku 1. svibnja 1513. godine (*Test. La.* sv. 2, f. 59'-60). Antunov ogranak izumro je sredinom 16. stoljeća, a ogranak Škaljković 1665. godine.

¹⁷¹ *Lastovski statut*, glava LXXXI.

¹⁷² Lukša Marinović (*oko 1380) rodočelnik je roda Lukšić. Sin je Marina Đivojevića. Gradača, udova Ratka Prvoslavića, ostavila je 1408. godine svoju imovinu Marinu Đivojeviću (*Test. La.* sv. 1, f. 23'). Riguša, žena Marina Đivojevića, načinila je testament 6. rujna 1410. godine. Uz muža, nasljednici su sin Lukša, te kćeri Dobra i Rada (*Test. La.* sv. 1, f. 26'). Kasnije se rod Lukšića razvio kroz prezimena: Paskvić, Donživković, Grzelinović, Damjanović, Despotović, Škratuljić, Pasquali i Fantela.

¹⁷³ Nisam uspio utvrditi kojem rodu pripada ovaj sudac.

¹⁷⁴ Bogdan Toljениć (*oko 1415), iz roda Desislavić, ogranka Vlahojević. Unuk je Vlahoja Primilića (br. 119).

¹⁷⁵ *Lastovski statut*, glava LXXXIX.

¹⁷⁶ Juraj Vitković (*oko 1435), iz roda Siračića, sin je Vitka Krankovića Senkovića (br. 124), a djed Antice i Marinice, od kojih potječu istoimeni ogranci. Nekoliko časnika bratovštine Sv. Kuzme i Damjana, među njima i Juraj Vitković, naručili su u travnju 1483. godine kod dubrovačkih slikara Stjepana Ugrinovića i Stjepana Ivanovića sliku za glavni oltar (C. Fisković, »Lastovski spomenici.«: 15).

¹⁷⁷ Marin Lukšić (*oko 1415) sin je Lukše Marinovića (br. 127). Marinov ogranak ugasio se u drugoj polovici 16. stoljeća.

¹⁷⁸ *Lastovski statut*, glava CIII.

¹⁷⁹ Treba čitati: *Desich*. Cvitanić interpretira: Deša.

¹⁸⁰ Desić Dragomilović (oko 1440-oko 1513), iz roda Siračić, ogranka Senković, sin je Dragomila Desićevića (br. 121). Ostavio je oporuku 5. ožujka 1513. godine (*Test. La.* sv. 2, f. 63-64).

31. *Dragosc de Çuane* (Dragoš Žuvanović /**DRAGOŠEVIĆ**/) i
 32. *Maroie Çicut* (Maroje /Matkov/ /**DESI SLAVIĆ-PRIMILIĆ/ ČIKUT**),
 godine 1546. u vezi određivanja obroka mesa koji se daje knezu.¹⁸¹
133. *Luxia Marinouich* (Lukša Marinović /**LUKŠIĆ-PASKVIĆ**/¹⁸²),
 134. *Giorgi de Bonini*¹⁸³ (Juraj /Matov/ /**DOBRIĆEVIĆ/ BONINI**¹⁸⁴) i
 135. *Bogdan Franchouich* (Bogdan Franković /**TRKALOVIĆ**/¹⁸⁵).

Godine 1628. suci su:

25. *Marino di Luca Tolienouich* (Marin Lukin /**LUČIĆ/ TOLJENIĆ**
 /**VUKELJIN**/),
 45. *Marino di Antonio Juriscich* (Marin Antunov **JURIŠIĆ**) i
 54. *Troicho (di) Luca Chialich*¹⁸⁶ (Trojko Lukin /**GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/**
ĆALIĆ).

Spominju se u vezi odluke o izmjeri zemlje.¹⁸⁷

¹⁸¹ *Lastovski statut*, glava CXV.

¹⁸² Lukša Marinović (oko 1490-1569) pripada ogranku Paskvića, roda Lukšić. Praunuk je Lukše Marinovića (br. 127), a otac svećenika Frana Paskvića (oko 1530-1602), jednog od kolovođa lastovske bune. Ostavio je oporuku 27. veljače 1569. godine (*Test. La.* sv. 5, f. 46-48). Lukšin ogranak kasnije se razvio kroz prezime Pasquali.

¹⁸³ Juraj Matov Bonini (oko 1490-oko 1547) pripada rodu Dobrićevića, koji potječe od Miloša Dragoslavlića (oko 1350-oko 1395), nepoznatog podrijetla, koji je oko 1380. godine doselio na Lastovo kao domazet Dobroslava Usinića (Desislavića). Miloš je umro prije svog tasta (ostavio je oporuku 15. listopada 1395. godine, *Test. La.* sv. 1, f. 5), pa je Usinićevo imanje 1409. godine naslijedio unuk Dobrić (*Test. La.* sv. 1, f. 24-25) po kojem je oblikovano prezime Dobrićević. Juraj Bonini je praunuk Dobrićev, a nećak tiskara inkunabula, svećenika Dobrića (Bonina) (oko 1457-1528). Ostavio je oporuku 19. listopada 1547. godine (*Test. La.* sv. 3, f. 179-181). Rod Dobrićević-Bonini, kasnije zvan Momović, izumro je 1705. godine, a nasljednik njihove imovine je Pavlović.

¹⁸⁴ Prevodilac *Statuta* neopravdano ga kroatizira u Bunić (str. 269).

¹⁸⁵ Bogdan Franković (oko 1500-oko 1573) pripada rodu Trkalovića. Najstariji pronađeni trag o tom rodu je oporuka Bogdanova oca Franka Radovanovića, sastavljena 7. ožujka 1517. godine (*Test. La.* sv. 2, f. 93-94). Bogdan Franković načinio je oporuku 31. siječnja 1573. godine (*Test. La.* sv. 5, f. 75-76). Rod Trkalovića izumro je 1664. godine.

¹⁸⁶ Prevodilac ga pogrešno čita Kjalić.

¹⁸⁷ *Lastovski statut*, glava CLXIX.

Lastovski poklisari u Dubrovniku

U raznim prilikama Lastovci su birali i imenovali poklisare koji su zastupali njihove interese u Dubrovniku. Godine 1336. izabrani su:

136. *don Andrea* (don Andrija /ŠKRINJIĆ/¹⁸⁸), lastovski kapelan i notar

137. *Bogdan Bratostich* (Bogdan Bratostić¹⁸⁹) i

138. *Prodan de Stana* (Prodan Stanin /STANIĆ/¹⁹⁰)

Lastovski knez, suci, vijećnici i čitava zajednica izabrali su ih kao poklisare kod dubrovačkog kneza da potvrde odredbu “da nijedna žena na Lastovu koja se udala i donijela mužu svoj miraz ne može više ništa tražiti od imovine svoga oca ni svoje majke ni od braće ni od sestara, osim ako bi imala kakvu notarsku ispravu.”¹⁹¹

U glavi LII *Statuta*, nastaloj po svoj prilici krajem šestog ili početkom sedmog desetljeća 14. stoljeća (za vrijeme dubrovačkog kneza Petra de Prodanelo)¹⁹²

¹⁸⁸ Svećenik Andrija Škrinjić lastovski je kancelar od 1336. do vjerojatno 1343. godine, kada je postao kanonikom crkve u Korčuli. Isticao se gramzljivošću i lihvaranjem. Nakon što je već napustio Lastovo, zaduživanjem i varanjem izazvao je bijes Lastovaca koji su ga, vidjevši da im neće pomoći ni osuda nadbiskupa Ilije Sarace od 8. srpnja 1353. godine, kojom je don Andriji naredeno da vrati oteto i obešteti oštećene, uhvatili i okovanog utamničili (Gregor Čremošnik, »Notarijat Lastova u srednjem veku.« *Jugoslavenski istoriski časopis* 5/1-2 (1939): 52-53). Na taj postupak reagirao je papa Inocent VI. iz Avignona naredivši 1. listopada 1353. godine kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca koji su sudjelovali u nasilju prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202).

¹⁸⁹ Bogdan Bratostić (*oko 1275) spominje se kao sudac 1311. (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 72), 1313. (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 15, br. 2), 1317. (J. Lučić, 73) i 1327. godine (20, br. 15 i 16), a kao svjedok 1323. (J. Lučić, 75); 1328. (23, br. 23), 1329. (24, br. 26; 25, br. 29; J. Lučić, 75), 1336. (31, br. 45) i 1343. godine (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XI: 55).

¹⁹⁰ Prodan Stanić (*oko 1295), iz roda Stanić, svjedok je oporuke Petra Vohnića 1329. (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 76), a izvršilac oporuke Drage, žene Mihana Vidojevića 1344. godine (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XI: 118). Spominje se kao svjedok i 1332. (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 29, br. 39) i 1341. godine (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik Kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije*, X. Zagreb: JAZU, 1912: 604; J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, II. dio.«: 245), a kao sudac 1334. (30, br. 40) i 1335. godine (30, br. 42).

¹⁹¹ *Lastovski statut*, glava XXXII.

¹⁹² Petar Vidov de Prodanello (oko 1300-prije 1371), dubrovački vlastelin, spominje se u razdoblju od 1324. do 1368. godine (Irmgard Mahnken, *Dubrovački patricijat u XIV veku*. Beograd: SANU, posebna izdanja, knj. 340, 1960, II: genealogija Prodanello).

i lastovskog kneza Matije de Ribica¹⁹³), spominje se lastovski poklisar

12. *Primil* (/Bogdanić/ /**DESI SLAVIĆ**/)

koji je u ime Lastovaca zatražio savjete glede nekih statutarnih odredbi.¹⁹⁴

15. *Cranislauo Sencouich* (Kranislav Senković /**SIRAČIĆ**/)

bio je poklisar Lastova pred dubrovačkim knezom i Malim vijećem 1390. godine i tražio osnaženje statutarnih odredbi o poljskim štetama, preuzetima iz Zelene knjige odredaba dubrovačke Komune.¹⁹⁵

Godine 1436.

139. *Desigl*¹⁹⁶ *Bogdanich* (Desić Bogdanić /**DESI SLAVIĆ-GROZANIĆ**/¹⁹⁷) i

140. *Zubrian*¹⁹⁸ *Nouacich* (Cubrijan Novačić /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ**/)¹⁹⁹

zastupali su interese Lastova pred dubrovačkim knezom glede zahtjeva lastovskog kneza da mu se isplati plaća prije uobičajenog roka.²⁰⁰ Godine 1472. izaslanik Lastova u Dubrovniku, glede pudara,²⁰¹ bio je

141. *Drascich*²⁰² *Xugniewich* (Dražić Žunjević /**VASILJEVIĆ**/²⁰³).

¹⁹³ Matija (Matijaš) Petrov de Ribizza (oko 1305-1363), dubrovački vlastelin, spominje se od 1319. do 1363. godine (I. Mahnken, *Dubrovački patricijat u XIV veku*, II: genealogija Ribizza).

¹⁹⁴ *Lastovski statut*, glava LII.

¹⁹⁵ *Lastovski statut*, glava LXXII.

¹⁹⁶ Treba čitati: *Desich*.

¹⁹⁷ Desić Bogdanić (*oko 1370) pripada rodu Desislavića, ogranak Grozanić. Prapraunuk je župana Desislava, a sin Bogdana Desislavića (br. 26). Desislav Grozanić spominje se 1413. godine u oporuci Ivana Remete (*Test. La. sv. 1, f. 30*). Izvršilac je oporuke Bogdana Tolosa 1417. godine (*Test. La. sv. 1, f. 33*). Ogranak Grozanić izumro je u drugoj četvrti 16. stoljeća.

¹⁹⁸ Antun Cvitanić ga interpretira: Ciprijan.

¹⁹⁹ Cubrijan Novačić (*oko 1380), iz roda Siračić, sin Novaka Senkovića, a praunuk Grdomila Siračića, rodočelnik je ogranka Cubrijanović iz kojeg se kasnije razvilo prezime Čučević.

²⁰⁰ *Lastovski statut*, glava LXXII.

²⁰¹ *Lastovski statut*, glava LXXIX.

²⁰² Antun Cvitanić ga interpretira: Draško.

²⁰³ Dražić Junijev (*oko 1410) pripada rodu Vasiljevića, čiji je najstariji trag oporuka Dražičeve majke Bratice, žena Junija (Čun) Mikulića, sastavljena 8. travnja 1416. godine (*Test. La. sv. 1, f. 32*). Kasnije se ovaj rod razvio kroz prezime Šagor.

142. Svećenik *Giovane Marinouich* (Ivan Marinović /GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ²⁰⁴) i

31. *Dragosc Iuanouich* (Dragoš Žuvanović /DRAGOŠEVIĆ/)

bili su poklisari Lastova pred dubrovačkim knezom u vezi gradnje ribarskih kuća.²⁰⁵ Taj zapis nije datiran, a potječe po svoj prilici između 1492. i 1496. godine, kako su datirane prethodna i iduća glava *Statuta*. U listopadu 1493. godine

31. *Dragosc Ćuuanouich* (Dragoš Žuvanović /DRAGOŠEVIĆ/)

i 15 drugih lastovskih poslanika tražili su od dubrovačkih vlasti da poništi odluku da kancelar mora biti svjetovnjak, jer nisu u mogućnosti snositi troškove za plaćanje kancelara svjetovnjaka.²⁰⁶

142. Svećenik *Giouani de Marino* (Ivan Marinović /GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/) i

32. *Maroie Matchouich* (Maroje Matković /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-ČIKUT/)

lastovski su poslanici pred dubrovačkim vlastima 1497. (u vezi naredbe o zakupu i zalogu nekretnina),²⁰⁷ isti

142. svećenik *Giouani de Marino* (Ivan Marinović /GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/),

31. *Dragosc Giouanouich* (Dragoš Žuvanović /DRAGOŠEVIĆ/) i

143. *Marco Boghdanouich* (Marko Bogdanović /MASAROVIĆ/²⁰⁸)

1507. godine (u vezi daće na žito),²⁰⁹ a

²⁰⁴ Svećenik Ivan Marinović (oko 1450-oko 1510), iz roda Gišljčić, ogranak Bucatović, sin Marina Cvijetovog (br. 24), ostavio je oporuku 3. rujna 1510. godine (*Test. La.* sv. 2, f. 59). U oporuci određuje da se završi crkvice sv. Nikole sa zvonikom, a prema želji njegova oca Marina Cvijetovog de Gisule (C. Fisković, »Lastovski spomenici.«: 64, bilješka 237).

²⁰⁵ *Lastovski statut*, glava XCIV.

²⁰⁶ *Lastovski statut*, glava XCVIII.

²⁰⁷ *Lastovski statut*, glava XCIX.

²⁰⁸ Marko Bogdanović (*oko 1465) pripada rodu Masarović. Rodočelnik tog roda je Bogdan Radovanović (*oko 1425) (*Dundović*, genealogija 5). Markov ogranak kasnije se razvio kroz prezime Viceljčić.

²⁰⁹ *Lastovski statut*, glava CI.

144. *Stjepan Marinouich* (Stjepan Marinović /**DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-ČIKUT**²¹⁰) i

145. *Marin Illich* (Marin Ilić /**ILIĆ**²¹¹)

1509. godine (glede naredbe o štetama koje nanesu životinje).²¹²

146. *Vlahoie Ćiuouich* Vlahoje Živković /**DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ**²¹³)

bio je lastovski poslanik u Dubrovniku vjerojatno u drugoj četvrti 16. stoljeća.²¹⁴

147. *Colenda Antiza* (Kolenda /Paskov/ /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ-ANTICA**²¹⁵) i

56. *Marin Caucich*²¹⁶ (Marin /Ivanov/ /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ-ČUČEVIĆ**²¹⁷),

poslanici Zajednice, predali su 1635. godine pisma dubrovačkim vlastima glede prihoda o vinima.²¹⁸

Ostali Lastovci u Statutu

Godine 1316. dvije skupine Lastovaca, prvoj na čelu

137. *Bogdanus Bratostich* (Bogdan Bratostić),

²¹⁰ Stjepan Marinović (Marojević) (oko 1485-oko 1564) sin je Maroja Matkovića Čikuta (br. 32), iz roda Desislavić, a otac svećenika Marina (Maroja), jednog od kolovođa lastovske bune. Načinio je oporuku 19. studenog 1558. godine (*Test. La. sv. 5, f. 17-18*).

²¹¹ Marin Ilić (*oko 1450) pripada rodu Ilića. Rodočelnik roda je njegov otac Ilija Marinović, a rod je izumro krajem 16. stoljeća.

²¹² *Lastovski statut*, glava CIII.

²¹³ Vlahoje Živković (oko 1470-oko 1544), iz roda Desislavić, ogranka Vlahojević, prapraunuk je Vlahoja Primilića (br. 119), rodočelnika Vlahojevića. Ostavio je oporuku 2. siječnja 1544. godine. (*Test. La. sv. 3, f. 143', 117*). Ogranak Vlahojević izumro je u trećoj četvrti 17. stoljeća.

²¹⁴ *Lastovski statut*, glava CXII.

²¹⁵ Kolenda Antica (oko 1580-1648), svećenik, iz roda Siračić, sin je pobunjenika Paska Antice, a unuk Antice Ivanovog Vitkovića po kojem je nastalo prezime Antica. Ostavio je oporuku 1. veljače 1648. godine (*Test. La. sv. 7, f. 143-144*).

²¹⁶ Ovo prezime na Lastovu ne postoji i sigurno je riječ o krivoj interpretaciji. Možda *Caucich* treba interpretirati: *Ćiuouich*.

²¹⁷ Moglo bi biti da je riječ o vijećniku Marinu Ivanovom Čučeviću (br. 56).

²¹⁸ *Lastovski statut*, glava CLXXIII.

a drugoj na čelu

148. *Dobrohna Desilieuch* (Dobrohna Desijević²¹⁹),

tražile su podjelu lastovskih otočića (s izuzetkom Kopista i Sušca). Prvoj grupi pripao je Velji otok sa svim gornjim otočićima, a drugoj grupi Prežba²²⁰ s otočićima koji mu pripadaju.²²¹

Godine 1410. tužbu lastovskom knezu i sucima podnijeli su

149. *Radosau Stoicouich* (Radosav Stojković /UVETIĆ/²²²) i

118. *Desislau Prodanich* (Desislav Prodanić /SIRAČIĆ/),

Tužena su tri brata

150-152. *Radoe* (Radoje), *Dragomil* (Dragomil) i *Radouan* (Radovan), čiji se otac zvao *Grubscia Stoicouich* (Grubša Stojković /GRUBŠIĆ/²²³),

²¹⁹ Dobrohna Desijević (oko 1280-oko 1336) u sporu je s Rehojem Dražojevićem 1311. godine (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 72). Spominje se kao sudac 1313. (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 15, br. 2), 1324. (17, br. 6), 1325. (17, br. 7), 1335. (31, br. 43; J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, II. dio.«: 243-244) i 1336. godine (31, br. 45), kao međaš 1323. (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 74), kao svjedok 1326. (19, br. 12), 1327. (20, br. 16; 21, br. 18), 1328. (23, br. 22) i 1330. godine (26, br. 30, 31; 29, br. 38). Godine 1328. prodao je svoj udio na Prežbi kćeri Dobri, ženi Bogdana Cvetinića (22, br. 21), godinu dana kasnije, zemlju na Udovin dolu sinovima Grdomila Siračića (24, br. 25), a 1332. godine Ivanu Ratkoviću i Dobroju Draganiću (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, I. dio.«: 76-77). Ostavio je oporuku 15. ožujka 1336. godine. Nasljednik je kći Draga (31, br. 44).

²²⁰ Prevodilac kaže: Priještap. O tumačenju tog toponima, koji po Petru Šimunoviću, istraživači krivo zovu Priještap, vidi: Petar Šimunović, »Onomastička istraživanja otoka Lastova. « *Filologija* 6 (1970): 253.

²²¹ *Lastovski statut*, glava XXXI.

²²² Radosav Stojković (*oko 1340), možda od roda Uvetića, možda brat Dragoslava Stojkovića Uvetića (br. 11).

²²³ Braća Radoje (oko 1350-oko 1425), Dragomil (oko 1355-oko 1418) i Radovan (oko 1360-oko 1402), sinovi su Grubše Stojkovića, rodočelnika roda Grubšić. Papa Inocent VI. naložio je 1. listopada 1353. godine iz Avignona kanonicima trogirskog kaptola da izopće tridesetoricu Lastovaca, među njima i Grupšu Stojkovića, zbog nasilja prema svećeniku Andriji (T. Smičiklas (ur.), *Diplomatički zbornik*, XII: 201-202). Grubša Stojković svjedok je jedne prodaje zemlje u Prgovu 1353. godine (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 40, br. 69), a tri godine kasnije spominje se kao međaš u oporuci Prodana Grdomilića (44, br. 77). Godine 1395. Dragomil Grubšić svjedok je oporuke Radića Primilića (*Test. La. sv. 1, f. 4-4'*), a Radoje Grubšić izvršilac oporuke Marije, žene Cubrijana Radunića (*Test. La. sv. 1, f. 4'*). Radovan Grubšić ostavio je oporuku 15.

zbog sječe šume na komunalnom zemljištu na Velom ratu kod Crvene luke. Braća su izjavila da je tamo već njihov djed obrađivao zemlju. U njihovu korist svjedoče braća

153. *Tolien Ratcouich* (Toljen Ratković /**BUTOROVIĆ**²²⁴) i

154. *Stiepchou Ratcouich* (Stjepko Ratković /**BUTOROVIĆ**²²⁵).

Knez, Sudbeni dvor i Vijeće izabrali su komisiju koja će ispitati slučaj. U toj komisiji bili su:

155. svećenik *Stefano fiolo de Doymo Prirgieuich*²²⁶ (Stjepan Dujmov /**PERUZEVIĆ**²²⁷) iz Splita,

156. *Laure de Siruga* (Lovro /Damin/ **de SIRUGA**²²⁸)

svibnja 1401. godine. Nasljednici su braća Radoje i Dragomil (*Test. La. sv. 1, f. 15, 18*). Dragomil Grubšić načinio je testament 25. svibnja 1418. (*Test. La. sv. 1, f. 34*), a Radoje Grubšić 28. prosinca 1425. godine (*Test. La. sv. 1, f. 36*). Kasnije se ovaj rod razvio kroz prezimena Palirić, Kureljčić (Kurelja), Grubišić i Miletčić.

²²⁴ Toljen Ratković (*oko 1335) pripada rodu Butorović. Godine 1334. braća Hranoje i Ratko Butor prodali su neku zemlju u Prgovu kovaču Dražoju (G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 30, br. 40).

²²⁵ Stjepko Ratković (*oko 1340), iz roda Butorović, svjedok je oporuke Dobruše, žene Bogdana Buntilića 1398. godine (*Test. La. sv. 1, f. 8*). Radoslava udova Stjepka Butorovića ostavila je oporuku 12. travnja 1412. godine (*Test. La. sv. 1, f. 29*-30).

²²⁶ Prema G. Čremošniku, »Notarijat Lastova u srednjem veku.«: 61, prezime ovog lastovskog notara piše se na razne načine: *Prirgieuich* (u *Statutu*), *Prirosteuich*, *Peruseuich*. Čremošnik pridodaje da se oblik *Peruseuich* "podudara sa imenom Pirusouich, navodno porodičnim imenom porodice Arneri do XV veka" i unatoč svim tim objašnjenjima, iz nepoznatog razloga, to prezime na koncu piše "Prvošević", što onda prihvaća i Antun Cvitanić (str. 238, bilješka 24).

²²⁷ Svećenik Stjepan Dujmov Peruzević lastovski je notar početkom 15. stoljeća. Dana 9. prosinca 1412. dubrovačko Malo vijeće protjeralo ga je s Lastova zbog neposlušnosti (G. Čremošnik, »Notarijat Lastova u srednjem veku.«: 61).

²²⁸ Lovro Damin de Siruga (*oko 1350) pripada lastovskom rodu koji se kasnije razvio kroz ogranke s prezimenima Siraković, Bonačić, Rađenović, Zeković i Kališa. Dana 24. listopada 1390. godine lastovski je knez obavijestio dubrovačkog kneza o zamjeni dobara koju su izvršila braća Rusko i Lovro, sinovi Dame de Siruga. Rusko je Lovru dao slannatu kuću u seksteriju Sv. Marije u Dubrovniku, koja je pripadala njegovom ocu, a Lovro je Rusku ustupio komad zemlje u polju u Župi (J. Lučić, »Miscellanea saeculi XIV ex Archivio Ragusii (Dubrovnik). Lastovo, II. dio.«: 241, 246-247). Lovro de Siruga (*Laure de Siruga*) izvršilac je oporuke Radovana Berkovića 1399. godine (*Test. La. sv. 1, f. 9*). Spominje se u velikom broju oporuka kao izvršilac, svjedok ili vlasnik vinograda sve do 1421. godine (*Test. La. sv. 1, f. 19; 22; 22; 24; 24*-25; 31; 31; 32; 34; 34; 35; 35), a u oporuci Grubše Radojevića 1419. godine nazvan je Lovroje Siraković (*Test. La. sv. 1, f. 34*). Rod Siruga izumro je utrućem ogranka Kališa 1752. godine, a kuću Lovra de Siruge baštini obitelj Dražinić, kako svjedoči genealogija, načinjena najvjerojatnije u drugoj polovici 18. stoljeća, sačuvana u kući Dražinić.

157. *Ostoia Marinich* (Ostoja Marinić /**KUNZULIĆ**²²⁹),
 7. *Mihoie Giurgeuich* (Mihoje Đurđević),
 158. *Rehoie Bratosceuich* (Rehoje Bratošević /**REHOJEVIĆ**²³⁰)
 159. *Radouan Lucich* (Radovan Lučić /**MIRKOVIĆ**²³¹)
 160. *Cusma Bilnich* (Kuzma Bilnić²³²)
 161. *Lourienaç Slietcouich*²³³ (Lovrijenac Zljetković /**ZLITKOVIĆ**²³⁴),
 162. *Giuco Paruoieuich* (Živko Prvojević /**GALČIĆ**²³⁵) i
 163. *Bogdan Lucaç* (Bogdan Lukač²³⁶).

Nakon što su ispitali svjedoke, knez i Sudbeni dvor kaznili su braću s 25 perpera za svaki put kad se usude sjeći šumu ili bilo što drugo raditi na zemlji na Velom ratu i na drugim općinskim zemljištima.²³⁷

Godine 1489. u sporu pred dubrovačkim knezom su

164. svećenik *Giucho de Giorgi* (Živko Jurjev /**REHOJEVIĆ-BERKOVIĆ-RADOSTIĆ**²³⁸) i

²²⁹ Ostoja Marinić (oko 1360-oko 1410), rodočelnik roda Ostojić, sin je Marina Kunzulića (br. 4). Ostavio je oporuku 16. prosinca 1410. godine (*Test. La. sv. 1, f. 27*).

²³⁰ Rehoje Bratošević (oko 1335-oko 1411), unuk Rehoja Draživojevića po kojem je nastalo prezime. Ostavio je oporuku 9. ožujka 1411. godine (*Test. La. sv. 1, f. 27-28*).

²³¹ Radovan Lučić (*oko 1365) iz roda Mirković, sin Luke Mirčića (br. 17). Spominje se s djecom Kuzmom, Lucijom i Marušom 1413. godine u oporuci Rade Dražetine (*Test. La. sv. 1, f. 31-31'*).

²³² Nisam uspio utvrditi kojem rodu pripada ovaj Lastovac. Prezimena Bilnić na Lastovu nema. Vjerojatno je riječ o metronimu. Bilna (Biuna, Miuna) nije rijetko ime na Lastovu u 15. i 16. stoljeću.

²³³ Prevodilac ga čita Sljetković, umjesto Zljetković.

²³⁴ Lovrijenac (Lovrinac) Zlitzković (*oko 1370), sin je Zljetka Marinića (br. 16).

²³⁵ Živko Prvojević (oko 1360-oko 1428), iz roda Galčić, svjedok je oporuke Marne Gliban 1398. godine (*Test. La. sv. 1, f. 8*). Njegova žena Bola ostavila je oporuku 1402. godine (*Test. La. sv. 1, f. 18'*). Godine 1413. izvršilac je oporuke Bogdana Gojanića (*Test. La. sv. 1, f. 30'*), a 1420. oporuke Stjepka Rehojevića (*Test. La. sv. 1, f. 35*). Ostavio je oporuku 5. studenog 1428. godine. Nasljednici su (druga) žena Bratica, sinovi od kojih se jedan zove Marko, te kćeri Dobra i Stana (*Test. La. sv. 1, f. 40'*).

²³⁶ Nisam uspio utvrditi kojem rodu pripada ovaj Lastovac. Prezimena Lukač na Lastovu nema.

²³⁷ *Lastovski statut*, glava LXVIII.

²³⁸ Svećenik Živko Jurjev (oko 1455-oko 1518) pripada rodu Rehojevića, ogranku Radostić. Na oltarnoj ploči u crkvi Sv. Ivana bio je natpis iz 1515. godine s imenom svećenika Živka Jurjevog Radostića (IOAS. GEORGI. RADOSTIK). Taj natpis zatekao je 1892. godine Frano Radić,

165. *Paul de Lourienich* (Paval Lovrijenčić /**UVETIĆ**²³⁹)

protiv lastovske Zajednice koju zastupaju

130. *Giurag Vitichouich* (Juraj Vitković /**SIRAČIĆ-SENKOVIĆ**/) i

145. *Marin Ilich* (Marin Ilić /**ILIĆ**/),

a u vezi s time treba li ograditi vanjske vinograde suhozidom ili plotom.²⁴⁰

Godine 1523. spominje se pelješki doseljenik na Lastovu

166. *Elia Stiepicich* (Ilija Stjepićić²⁴¹) iz Brodaca.

Njegova je žena Lastovka

167. *Antonia fiola de quondam Paruosc Iurinich* (Antonija, kći pok. Prvoša **JURINIĆ**²⁴²).

Budući da su ona i sinovi Lastovci, a Ilija dubrovački podanik te se ne može smatrati strancem, dubrovačke su vlasti, unatoč protivljenju Lastovaca, odredile da bračni par i njihovi potomci mogu slobodno na Lastovu sagraditi kuću i druge građevine, stjecati nekretnine, imati, držati, posjedovati, uživati, prodavati..., ukratko imati sva prava i obveze kao i drugi Lastovci.²⁴³

Vjerojatno početkom druge četvrti 16. stoljeća lastovska Zajednica i

168. svećenik *Antonio Marinouich* (Antun Marinović²⁴⁴)

u sporu su glede neke nadarbine.²⁴⁵

»Umjetnine i natpisi na Lastovu.« *Vjesnik za arheologiju i povijest dalmatinsku* 15 (1892): 86-87, ali ga 1955. godine Cvito Fisković više ne nalazi (C. Fisković, »Lastovski spomenici.«: 55-56). Živko Jurjev Radostić načinio je testament 17. veljače 1518. godine. Očevinu ostavlja svojim najbližim srodnicima: Ivanu Marinoviću, Marni kćeri Luke Radostića (ženi Lukše Paskvića - njihovi potomci dobili su prezime Donživković), te kćeri Ivana Radostića (*Test. La.* sv. 2, f. 90-92).

²³⁹ Pavao Lovrijenčić (*oko 1420) iz roda Uvetić, rodočelnik je ogranka s novim prezimenom Pavlović.

²⁴⁰ *Lastovski statut*, glava XCII.

²⁴¹ Ilija Stjepićić (Stijepić) ostavio je oporuku 5. listopada 1531. godine. Nasljednici su žena Antonija, sin Marin i zet Antun (*Test. La.* sv. 3, f. 53).

²⁴² Antonija (*oko 1490) pripada izumrlom ogranku roda Jurinić.

²⁴³ *Lastovski statut*, glava CXI.

²⁴⁴ Nisam uspio utvrditi kojem rodu pripada ovaj svećenik.

²⁴⁵ *Lastovski statut*, glava CXII.

Analiza

U rasponu od početka 14. do početka 18. stoljeća *Lastovski statut* sadrži ukupno 168 osoba. Od 168 osoba 23 je ostalo neidentificirano, bilo zato što zbog oštećenog izvornika nije bilo dovoljno elemenata za uspješnu identifikaciju (13 osoba) ili kvaliteta drugih vrela nije bila dovoljno dobra da bi se sa sigurnošću moglo odrediti kojem rodu osoba pripada (10 osoba). Od 145 identificiranih osoba 142 su Lastovci i tri stranci. U *Statutu* je ubilježena samo jedna žena (Jurinić).

Od 142 identificirana Lastovca 9 ih pripada rodovima koji se ni u jednom slučaju ne spominju u nekoj funkciji koja bi dokazivala njihovu pripadnost lastovskom “plemstvu” (vijećnik ili sudac). To su: rodovi Grubšić (3 osobe), Butorović (2), Siruga (1), Ilić (1), Masarović (1) i Vasiljević (1). Dvanaest osoba pripada rodovima koji su ušli u povlašteni krug nakon zatvaranja vijeća 1367. godine: Dragošević (6), Dobrićević (2) i Jurinić (4).

Preostala 121 osoba pripada starom lastovskom “plemstvu”, koje do pada Dubrovačke Republike obnaša sve bitne funkcije u lokalnoj autonomiji (tablica 1). Godine 1367. lastovsko je Vijeće zatvoreno izborom dvadesetorice vijećnika s doživotnim statusom. Egzaktno možemo utvrditi da su 1367. godine tom krugu pripadali sljedeći rodovi: Desislavić, Siračić, Mirković, Gišljčić, Rehojević, Stanić, Galčić, Kunzulić, Uvetić, Dobrojević i Zlitković (71,07%). Zbog velike praznine u vrelima (nedostatak testamenata u razdoblju od 1429. do 1507. godine), izravna genealoška veza s dvadesetoricom vijećnika nije utvrđena za rodove: Lukšić, Lučić, Veramentić, Šapetić, Tolosević, Krivatović, Jurišić, Katalan, Kraguljević, Anuhlić i Trkalović (28,93%). Budući da su se iz tih rodova također regrutirali vijećnici i suci, za očekivati je da i oni potječu od nekog od dvadesetorice vijećnika, ali im se promjenom prezimena zameo trag ili, pak, pripadaju nekom od dvojice vijećnika, ali kojima je rodovska pripadnost ostala neidentificirana.

O Desislavu (*oko 1225), vjerojatno posljednjem lastovskom županu, nema izravnih vijesti. Za njega saznajemo iz kaznenog postupka koji se vodio 1285. godine protiv njegova sina Bogdana (*Bogdanus filius Juppiani Dessisclai de Lagusta*), optuženog da je uhvatio za gušu i silovao Lastovku Dobru.²⁴⁶ Šesnaest Desislavovih potomaka (koji su se kasnije razvili kroz prezimena Grozanić, Primilić, Marićević, Čikut, Vlahojević, Sokolić) spominje se u *Lastovskom statutu*.

Rod (ogranci koji od njega silaze)	Broj osoba spomenutih u Statutu	Udio (%)
<i>Staro plemstvo</i>		
SIRAČIĆ (Senković, Cubrijanović, Čučević, Vitković, Antica, Marinica)	17	14,05
DESLAVIĆ (Grozanić, Primilić, Marićević, Čikut, Vlahojević, Sokolić)	16	13,22
MIRKOVIĆ (Lučić, Kuzmić, Stoborović, Dražinić, Arkašević)	10	8,26
GIŠLJIĆ (Bucatović, Bižajić i Čalić)	9	7,44
LUKŠIĆ (Paskvić, Donživković, Grzelinović, Damjanović, Despotović, Pasquali, Škratuljić, Fantela)	9	7,44
REHOJEVIĆ (Rešić, Bogetić, Radostić, Talintić, Cvjetković, Papić, Domić)	8	6,61
STANIĆ (Šipotić i Ivelja)	8	6,61
LUČIĆ (Toljenović, Fulmiz)	8	6,61
GALČIĆ (Budislavić, Aletić i Sangalet)	5	4,13
KUNZULIĆ (Ostojić)	4	3,31
UVETIĆ (Pavlović i Voić)	4	3,31
VERAMENTIĆ (Skvrake, Grdobić, Marojević, Grbin, Antićević, Višković)	4	3,31
ŠAPETIĆ (Lucijanović, Karlović i Kvinta)	4	3,31
DOBROJEVIĆ (Draganović i Kranković)	3	2,48
ZLITKOVIĆ	2	1,65
TOLOSEVIĆ (Širunić, Škaljković, Miačić, Frnjiz, Diodati)	2	1,65
KRIVATOVIĆ (Šantulović i Žilić)	2	1,65
JURIŠIĆ	2	1,65
KATALAN	1	0,83
KRAGULJEVIĆ (Đivoje)	1	0,83
ANUHLIĆ	1	0,83
TRKALOVIĆ	1	0,83
<i>Ukupno</i>	121	100
<i>Novoprilmjeno plemstvo</i>		
DRAGOŠEVIĆ	6	
JURINIĆ (samo ogranak Ivićević)	4	
DOBRIĆEVIĆ (Bonini i Momović)	2	
<i>Ukupno</i>	12	

Grdomil Siračić u spomenutom kaznenom postupku svjedoči u korist silovatelja Bogdana Desislavića. Desislavići (16 ili 13,22%) i Siračići (17 ili 14,05%), koji su se kasnije razvili kroz prezimena Senković, Cubrijanović, Čučević, Antica i Marinica, prema udjelu u lokalnoj vlasti (27,27%) stožerni su lastovski rodovi za čitava trajanja dubrovačke vlasti što indicira na vrlo mirnu adaptaciju Lastova u okvire dubrovačke države. Dubrovnik očigledno nije “razbio” dotadašnju vladajuću strukturu, nego je, uz priznanje autonomije, održao kontinuitet. Ta dva roda igraju glavnu ulogu i u vrijeme Lastovske bune 1602. godine.

Zatvaranjem Vijeća 1367. godine zacementirana je povlašćena pozicija starijodilačke oligarhije na čelu s Desislavićima i Siračićima. U krug starih uspjeli su prodrijeti jedino Dobričevići (kao nasljednici jednog ogranka Desislavića na “neprijetetan” način, vjerojatno krajem 15. ili početkom 16. stoljeća i vjerojatno bez protivljenja Zajednice, možda i zahvaljujući ugledu čuvenog tiskara inkunabula Dobrića Dobričevića), Dragoševići (1483. godine, “za njegove zasluge i vjerne usluge dubrovačkoj vladi”, imenovanje koje je izazvalo otpor Zajednice) i Ivičevići (ogranak Jurinića, izabrani 1634.). Udio novoprimitljenih (9,02%), međutim, pokazuje da su vladajući rodovi održali kontinuitet svog utjecaja od pred-dubrovačkog razdoblja sve do pada Dubrovačke Republike.²⁴⁷

²⁴⁶ G. Čremošnik: »Notarske listine sa Lastova.«: 5, 9; J. Lučić, »Iz srednjovjekovne prošlosti otoka Lastova.«: 39, bilješka 157.

²⁴⁷ Nije na odmet vidjeti koji lastovski rodovi ne pripadaju lastovskom plemstvu. Navodim samo rodove starije od 17. stoljeća, za koje nema podataka o njihovom doseljenju: Babić, Baljinović, Baraković, Batalija, Bensajević (Šudre), Binčola, Birović (Trojković), Borovinić (Simić), Bratanović, Butorović, Carević (Palušković, Šutić, Krilić), Cicurić, Cvjetiša, Česan, Čikatić, Čuković (Kučić, Čengija), Fabri, Fanfalija, Gojačić (Čihoratić), Graničić (Fafurinović), Grijalović, Grubšić (Kureljčić, Palirić, Grubišić, Miletić), Ilić, Ivanković (Grgurević), Jurinić (Đivatović, Hropić, Cvjetanović, Barbić, Jerković, Dundović), Kacetić (Rusjen-Rossi, Kaškić, Kuljenac), Karaguz, Kokošičić (Kokot), Kutježić, Kvačić, Lekšić, Lodić, Ljubatović, Marotić, Masarović (Vicegljić, Šarbotanović), Medulinović, Miletović, Milišić, Minčić, Murgić, Nikolić, Parapunjić (Šešan), Patić (Glumac), Perić, Peškirić, Pikutović, Pinjatić, Prgomeljić, Ribica, Rogušić, Rupežić, Salatini, Sandaljić, Siketa, Siruga (Bonacić, Kališa, Kvestić, Zeković), Smrekinja, Stanković, Svirić, Šarić, Šetić (Živičević), Šoljat, Telenković, Tomašinić, Udovičić, Vasiljević (Šagor), Vitežević (Minčinović, Čobanović).

Indeks

- /ANUHLIĆ/ FRANKOVIĆ Frano /Matov/, br. 64, vijećnik (oko 1630)
 Berin Petar, br. 8, vijećnik, 1367.
 Bilnić Kuzma, br. 160, član komisije, 1410.
 Bogdanović Marin, br. 123, sudac, 1449.
 Bratostić Bogdan, br. 137, stranka u diobi, 1316., lastovski poklisar u Dubrovniku 1336.
 /BUTOROVIĆ/ Stjepko Ratković, br. 154, svjedok, 1410.
 /BUTOROVIĆ/ Toljen Ratković, br. 153, svjedok, 1410.
 Desijević Dobrohna, br. 148, stranka u diobi, 1316.
 /DEISLAVIĆ/ Bogdan Desislavić, br. 26, vijećnik, 1380.
 /DEISLAVIĆ/ Desislav Marinić, br. 27, vijećnik, 1380.
 /DEISLAVIĆ/ Dobroslav Usinić, br. 2, vijećnik, 1367., sudac, 1376., 1383.
 /DEISLAVIĆ/ Kuzma Bratoslavić, br. 5, vijećnik, 1367.
 /DEISLAVIĆ/ Primil Bogdanić, br. 12, sudac, 1358., 1378., 1382., vijećnik, 1367., krajem šestog ili početkom sedmog desetljeća 14. stoljeća
 /DEISLAVIĆ/ Usinja Bogdanić, br. 21, sudac, 1367.
 /DEISLAVIĆ/ Vlahoje Primilić, br. 119, sudac, 1410.
 /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ/ ČIKUT Maroje Matković, br. 32, vijećnik, 1489., izaslanik Lastova pred dubrovačkom vladom, 1497., sudac, 1509.
 /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-ČIKUT/ Stjepan Marinović, br. 144, lastovski poslanik kod vlade u Dubrovniku, 1507.
 /DEISLAVIĆ-GROZANIĆ/ Desić Bogdanić, br. 139, izaslanik Lastova pred dubrovačkim knezom, 1436.
 /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ/ MARIĆEVIĆ /KOLAJIĆ/ Antun /Lukin/, br. 112, vijećnik (1706)
 /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-MARIĆEVIĆ/ KOLAJIĆ/ Luka Kolendin, br. 66, vijećnik (oko 1630)
 /DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ/ Bogdan Toljениć, br. 129, sudac, 1458.

/DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ/ Vlahoje Živković, br. 146, lastovski poslanik u Dubrovniku vjerojatno u drugoj četvrti 16. stoljeća

/DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ/ SOKOLIĆ Ivan /Marinov/, br. 101, vijećnik, 1669.

/DEISLAVIĆ-PRIMILIĆ-VLAHOJEVIĆ/ SOKOLIĆ Marin Ivanov, br. 61, vijećnik (oko 1630.)

/DOBRIĆEVIĆ/ BONINI Juraj /Matov/, br. 134, sudac, 1546.

/DOBRIĆEVIĆ-BONINI-MOMOVIĆ/ Juraj Jeronimov, br. 46, vijećnik, 1618.

/DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ/ Marin Dobrojević, br. 3, vijećnik, 1367., sudac, 1367., 1380.

/DOBROJEVIĆ-DRAGANOVIĆ/ Vido Prvoslavić, br. 14, sudac, 1358., vijećnik, 1367.

/DOBROJEVIĆ/ KRANKOVIĆ Radin (Rađen) /Vratenov/, br. 9, vijećnik, 1367., sudac, 1370., 1380., 1383.

/DRAGOŠEVIĆ/ Dragoš Žuvanović, br. 31, sudac, 1486., 1509., vijećnik, 1489., 1492/3., 1496., izaslanik Lastova pred dubrovačkim knezom, 1507.

DRAGOŠEVIĆ /Đanko Kuzmin/, br. 44, vijećnik, 1619.

/DRAGOŠEVIĆ/ Franko Dragošević, br. 34, opozvani vijećnik, (druga četvrt 16. stoljeća)

DRAGOŠEVIĆ Frano /Đankov/, br. 88, vijećnik, (oko 1650)

DRAGOŠEVIĆ Lovro /Marinov/, br. 108, vijećnik, (1706)

DRAGOŠEVIĆ Marin Ivanov, br. 79, vijećnik, 1651.

Đurđević Mihoje, br. 7, vijećnik, 1367., član komisije 1410.

/GALČIĆ/ Bogdan Marinić, br. 19, vijećnik, 1367.

/GALČIĆ/ Živko Prvojević, br. 162, član komisije 1410.

/GALČIĆ-BUDISLAVIĆ/ Budislav Marinić, br. 117, sudac, 1375.

/GALČIĆ-BUDISLAVIĆ-BAĆIĆEVIĆ/ ALETIĆ Đuro Antunov, br. 37, vijećnik, (1618.)

/GALČIĆ-BUDISLAVIĆ-BAĆIĆEVIĆ-ALETIĆ/ ALETA Đuro /Antunov/, br. 75, vijećnik, 164(5).

GIŠLJIĆ Berko Radinić, br. 18, vijećnik, 1367., sudac, 1370., 1382.

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ Ivan Marinović, br. 142, svećenik, lastovski poslanik kod vlade u Dubrovniku, 1496., 1497., 1507.

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ Marin Cvijetov, br. 24, vijećnik, 1492.

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ BIŽAJIĆ Antun /Ivanov/, br. 96, vijećnik, (1669.)

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ-BIŽAJIĆ/ Ivan Stjepanov, br. 72, vijećnik (oko 1640.)

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ BIŽAJIĆ Stjepan Ivanov, br. 89, vijećnik, (oko 1660.)

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ ČALIĆ Antun Trojkov, br. 81, vijećnik, 1653.

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ ČALIĆ Trojko /Antunov/, br. 110, vijećnik, (1706)

/GIŠLJIĆ-BUCATOVIĆ/ ČALIĆ Trojko Lukin, br. 54, sudac, 1628.

/GRUBŠIĆ/ STOJKOVIĆ Dragomil Grubšin, br. 151, tuženi 1410.

/GRUBŠIĆ/ STOJKOVIĆ Radoje Grubšin, br. 150, tuženi 1410.

/GRUBŠIĆ/ STOJKOVIĆ Radovan Grubšin, br. 152, tuženi 1410.

/ILIĆ/ Marin Ilić, br. 145, predstavnik Lastova pred dubrovačkim knezom, 1489., lastovski poslanik kod vlade u Dubrovniku, 1507.

JURINIĆ Antonija kći pok. Prvoša, br. 167, godine 1523. žena pelješkog doseljenika Ilije Stjepićića

/JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ/ IVIĆEVIĆ Ivan Jakovljević, br. 23, vijećnik, godine 1634. imenovan za plemića i vijećnika

/JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ-IVIĆEVIĆ/ Jakov Ivanov, br. 98, vijećnik, (1669)

/JURINIĆ-ĐIVATOVIĆ/ IVIĆEVIĆ Jerko /Jakovljević/, br. 111, vijećnik (1706)

JURIŠIĆ Marin Antunov, br. 45, vijećnik, 1618., sudac, 1628.

/JURIŠIĆ/ Trojko Marinov, br. 68, vijećnik, (oko 1630)

/KATALAN/ Vlahoje Dehunić, br. 28, vijećnik, 1382.

/KRAGULJEVIĆ-ĐIVOJE/ Đivoje Marinov, br. 65, vijećnik, (oko 1630)

/KRIVATOVIĆ/ ŠANTULOVIĆ Bartul Cvjetanov, br. 93, vijećnik, (oko 1665)

/KRIVATOVIĆ/ ŠANTULOVIĆ Matija, br. 52, vijećnik, 1618.

/KUNZULIĆ/ KUNZUL (KONZUL) Marin, br. 4, sudac, 1358., vijećnik, 1367.

/KUNZULIĆ/ Ostoja Marinić, br. 157, član komisije, 1410.

/KUNZULIĆ-OSTOJIĆ-BOŠKOVIĆ/ Ivan Bošković, br. 49, vijećnik, 1618.

/KUNZULIĆ-OSTOJIĆ-BOŠKOVIĆ/ Antun Lovrov, br. 104, vijećnik, 1684.

/LUČIĆ/ TOLJENOVIĆ /VUKELJIN/ Kuzma Stjepanov, br. 73, vijećnik, (oko 1645)

/LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/ VUKELJIN Luka /Marinov/, br. 116, vijećnik (prije 1615)

/LUČIĆ/ TOLJENOVIĆ-VUKELJIN Marin Lukin, br. 25, vijećnik, 1618., sudac, 1628.

/LUČIĆ-TOLJENOVIĆ-VUKELJIN/ Stjepan Lukin, br. 63, vijećnik (oko 1630)

/LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/ FULMIZ Kuzma Stjepanov, br. 90, vijećnik, (oko 1664)

/LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/ FULMIZ Petar Stjepanov, br. 35, vijećnik 1669.

/LUČIĆ-TOLJENOVIĆ/FULMIZOVIĆ Kuzma /Marinov/, br. 40, vijećnik, 1618.

/LUČIĆ-TOLJENOVIĆ-FULMIZOVIĆ/ /Stjepan/ Kuzmin, br. 57, vijećnik (oko 1630.)

Lukač Bogdan, br. 163, član komisije, 1410.

/LUKŠIĆ/ Lukša Marinović, br. 127, sudac, 1458.

/LUKŠIĆ/ Marin Lukšić, br. 131, sudac, 1486.

/LUKŠIĆ-PASKVIĆ/ Lukša Marinović, br. 133, sudac, 1546.

/LUKŠIĆ-PASKVIĆ/ Pasko Marinov, br. 39, vijećnik, 1618.

/LUKŠIĆ/ PASKVIĆ Marin Paskov, br. 62, vijećnik, (oko 1630)

/LUKŠIĆ-PASKVIĆ/ Pasko Matijev, br. 76, vijećnik, 164(5).

/LUKŠIĆ-PASKVIĆ-DONŽIVKOVIĆ/ Mato Lukšić, br. 33, opozvani vijećnik, (druga četvrt 16. stoljeća)

/LUKŠIĆ-PASKVIĆ-DONŽIVKOVIĆ-GRZELINOVIĆ/ Damjan Lukšin, br. 82, vijećnik, 1654.

/LUKŠIĆ-PASKVIĆ-DONŽIVKOVIĆ-GRZELINOVIĆ/ Lukša Damjanov, br. 67, vijećnik, (oko 1630)

Marinović Antun, br. 168, svećenik, (I pol. 16. stoljeća)

/MASAROVIĆ/ Bogdanović Marko, br. 143, izaslanik Lastova pred dubrovačkim knezom, 1507.

Mičić Marin Nikolin, br. 103, vijećnik 1677.

/MIRKOVIĆ/ Đurađ Mirković, br. 120, sudac, 1410.

/MIRKOVIĆ/ Luka Mirčić, br. 17, vijećnik, 1367., sudac, 1376.

/MIRKOVIĆ/ Radosav Đurđević, br. 122, sudac, 1449.

/MIRKOVIĆ/ Radovan Lučić, br. 159, član komisije, 1410.

/MIRKOVIĆ-ARKAŠEVIĆ/ ARKAČEV Fabijan/Kolendin/, br. 97, vijećnik, (1669)

/MIRKOVIĆ-ARKAŠEVIĆ/ Kolenda Matijin, br. 71, vijećnik, (oko 1640)

/MIRKOVIĆ/ DRAŽINIĆ Antun /Marinov/, br. 84, vijećnik, (oko 1655)

/MIRKOVIĆ/ DRAŽINIĆ Marin /Bartulov/, br. 77, vijećnik, (oko 1647)

/MIRKOVIĆ/ DRAŽINIĆ Stjepan /Ivanov/, br. 106, vijećnik, 1706.

/MIRKOVIĆ-LUČIĆ/ Kuzma Radovanić, br. 125, sudac, 1464.

PERUZEVIĆ Stjepan Dujin iz Splita, br. 155, svećenik, 1410.

/REHOJEVIĆ/ Antun Bratošević, br. 29, vijećnik, 1382.

/REHOJEVIĆ/ Rehoje Bratošević, br. 158, član komisije, 1410.

/REHOJEVIĆ/ Stanko Bratošević, br. 13, vijećnik, 1367., sudac, 1370., 1378.

/REHOJEVIĆ/ Stjepko Rekojević, br. 10, vijećnik, 1367.

/REHOJEVIĆ/ BOGETIĆ Antun /Marinov/, br. 55, vijećnik, (oko 1620)

/REHOJEVIĆ-BERKOVIĆ-RADOSTIĆ/ Živko Jurjev, br. 164, svećenik, stranka pred dubrovačkim knezom, 1489.

/REHOJEVIĆ-REŠIĆ-MOZULINOVIĆ-MIKUŠINOVIĆ-PAPIĆ-CVJETKOVIĆ/ Cvijeto Antunov, br. 80, vijećnik, (oko 1652)

/REHOJEVIĆ-REŠIĆ-MOZULINOVIĆ-MIKUŠINOVIĆ-PAPIĆ-CVJETKOVIĆ/ Đanko Antunov, br. 50, vijećnik, (oko 1652)

/SIRAČIĆ/ Desislav Prodanić, br. 118, sudac, 1382., tužilac 1410.

/SIRAČIĆ/ Kranislav Senković (Semković), br. 15, vijećnik, 1367., sudac, 1383, lastovski poslanik kod vlade u Dubrovniku, 1390.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ/ Cubrijan Novačić, br. 140, izaslanik Lastova pred dubrovačkim knezom, 1436.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ/ Desić Dragomilović, br. 132, sudac, 1509.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ/ Dragomil Desićević, br. 121, sudac, 1449.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ/ Juraj Vitković, br. 130, sudac, 1486, predstavnik Lastova pred dubrovačkim knezom, 1489.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ/ Vitko Kranković, br. 124, sudac, 1464.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ-ČUČEVIĆ/ Antun Ivanov, br. 109, vijećnik (1706)

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ Ivan Antunov, br. 92, vijećnik, (oko 1665)

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ Ivan Marinov, br. 36, vijećnik, 1618.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ Ivan Marinov, br. 94, vijećnik, (oko 1668)

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ /Marin Ivanov/, br. 56, vijećnik (oko 1620), (lastovski poslanik kod vlade u Dubrovniku, 1635.)

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-CUBRIJANOVIĆ/ ČUČEVIĆ Mato Marinov, br. 91, vijećnik, (oko 1664)

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ/ ANTICA Kolenda, br. 147, svećenik, 1635.

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ/ MARINICA Antun /Stjepanov/, br. 107, vijećnik, (1706).

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ/ MARINICA Stjepan /Marinov/, br. 99, vijećnik, (1669).

/SIRAČIĆ-SENKOVIĆ-VITKOVIĆ-MARINICA/ MARINIČIĆ Marin Lukin, br. 51, vijećnik, 1618.

- SIRUGA Lovro /Damin/, br. 156, član komisije, 1410.
/STANIĆ/ Bokša Prodanić, br. 6, vijećnik, 1367., sudac, 1376., 1380.
/STANIĆ/ Druško Prodanić, br. 20, vijećnik, 1367.
/STANIĆ/ Marin Radovanić, br. 1, vijećnik, 1367., sudac, 1410.
/STANIĆ/ Prodan Stanin, br. 138, lastovski poklisar u Dubrovniku, 1336.
/STANIĆ/ Radovan Stanić, br. 22, sudac, 1367., 1375.
/STANIĆ-ŠIPOTIĆ/ Antun /Iveljić/, br. 53, vijećnik, 1618.
/STANIĆ/ ŠIPOTIĆ Marin /Antunov/, br. 105, vijećnik, (oko 1690.)
/STANIĆ/ ŠIPOTIĆ Matko /Nikolin/, br. 69, vijećnik, (oko 1630.)
Stjepićić Ilija iz Brodaca, br. 166, pelješki doseljenik na Lastovu, 1523.
/ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ Antun /Marinov/, br. 113, vijećnik, (1706.)
/ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ Ivan Lukin, br. 47, vijećnik, 1618.
/ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ Ivan /Lukin/, br. 102, vijećnik, 1669.
/ŠAPETIĆ/ LUCIJANOVIĆ /Luka/, br. 60, vijećnik, (oko 1630.)
ŠKRINJIĆ Andrija, br. 136, svećenik, kapelan, notar, lastovski poklisar u Dubrovniku, 1336.
/TOLOSEVIĆ-ŠIRUNIĆ/ Vidoš Antićević, br. 126, sudac, 1464.
/TOLOSEVIĆ-ŠIRUNIĆ-MIAČIĆ-DIODATI/ Đivan /Bogdanov/, br. 70, vijećnik, (oko 1640)
/TRKALOVIĆ/ Bogdan Franković, br. 135, sudac, 1546.
/UVETIĆ/ Dragoslav Stojković, br. 11, vijećnik, 1367.
/UVETIĆ/ Paval Lovrijenčić, br. 165, stranka pred dubrovačkim knezom, 1489.
/UVETIĆ/ Radovan Dragoslavić, br. 30, vijećnik, 1382.
/UVETIĆ/ Radosav Stojković, 149, tužilac 1410.
/VASILJEVIĆ/ Dražić Žunjević, br. 141, lastovski poslanik kod vlade u Dubrovniku, 1472.
/VERAMENTIĆ/ SKVRAKE Marin Lukin, br. 38, vijećnik, 1618.
/VERAMENTIĆ/ SKVRAKE Marin Lukin, br. 78, vijećnik, 1648.
/VERAMENTIĆ-SKVRAKE-GRDOBIĆ/ Antun Bartulov, br. 41, vijećnik, 1618.

/VERAMENTIĆ-SKVRAKE-GRDOBIĆ-MAROJEVIĆ/ Maroje Bartulov, br. 95, vijećnik, 1669.

/ZLITKOVIĆ/ Lovrijenac Zljetković, br. 161, član komisije 1410.

/ZLITKOVIĆ/ Zljetko Marinić, br. 16, vijećnik, 1367., sudac, 1375., 1378.

Žuvanović Marin, br. 128, sudac, 1458.

THE POPULATION OF LASTOVO IN THE LASTOVO STATUTE

NENAD VEKARIĆ

Summary

The Statute of Lastovo, in the manuscript spanning from the early thirteenth century to 1706, contains the names, patronymics mainly, of 168 inhabitants of Lastovo. Based on genealogical analysis, the aim of this study was to reconstruct their exact lineage. Once identified, a link has been established between each individual and his living descendants. Moreover, this analysis singles out the members of the Lastovo elite, facilitating thus a new dimension in the interpretation of Lastovo's past and certain events that had marked its development.

No explicit data can be provided on Desislav, believed to have been the last *župan* (chieftain) of Lastovo. His name has been traced in the criminal records of a trial held in 1285 against his son Bogdan, accused of assault and rape of Dobra, a local girl. The Statute of Lastovo mentions sixteen of Desislav's descendants who subsequently branched out into the Primilić, Marićević, Čikut, Vlahojević and Sokolić.

In the earlier mentioned trial against Bogdan Desislavić, Grdomil Siračić testified as a defence witness. The family of Desislavić (16 members) and Siračić (17 names) were to develop through the surnames of Senković, Cubrijanović, Čučević, Antica and Marinica, and in view of their participation in the local government (27.27%) they represented the most powerful Lastovo families throughout the Ragusan rule, indicating thus a very smooth adaptation of Lastovo to the Ragusan political framework. Apparently, Dubrovnik made no attempt to 'disintegrate' the already established power structure but

maintained its continuity by recognising Lastovo's autonomy. The Desislavić and the Siračić were to play the leading role during the Lastovo rebellion against the Ragusan rule in 1602.

The closing of the council in 1367 firmly established the privileged position of the local oligarchy headed by these two families. Subsequently, only three families managed to enter the old circle. The Dobrićević filtered in as the descendants of a Desislavić branch, probably at the turn of the fifteenth century and with the community's approval. Dobrić Dobrićević (Boninus de Boninis), a renown incunabula printer, is likely to be credited for the family's social advancement. Although their nomination met with the resistance of the community, the Dragošević family entered the circle in 1483 owing to "their merits and honourable service to the Ragusan government". The Ivićević (the Jurinić branch) was the third family to enter the old circle in 1634. However, the proportion of new entrants (9.02%) shows that the ruling families managed to maintain the power positions from pre-Dubrovnik period until the fall of the Dubrovnik Republic.